

Strasburg, dnia 13.6.2023 r.
COM(2023) 314 final

2023/0177 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie przejrzystości i rzetelności działalności ratingowej z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego (ESG)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEC(2023) 241 final} - {SWD(2023) 204 final} - {SWD(2023) 207 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Niniejszy wniosek stanowi integralną część odnowionej strategii zrównoważonego finansowania Komisji Europejskiej przyjętej w lipcu 2021 r.¹

Inwestycje z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego (ESG), tj. inwestycje, w których uwzględnia się czynniki ESG przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych (zwane również zrównoważonymi inwestycjami), stają się ważnym elementem głównego nurtu finansowania. W szczególności fundusze inwestycyjne o zrównoważonych cechach lub celach znacznie wzrosły pod względem liczby, wielkości i rodzaju przyciąganego kapitału. W tym kontekście rozwinął się ekosystem inwestycji z zakresu ESG, obejmujący między innymi podaż ratingów ESG. Takie ratingi ESG wprowadza się na rynek jako zawierające opinię na temat ekspozycji przedsiębiorstwa lub podmiotu na czynniki środowiskowe, społeczne lub związane z ładem korporacyjnym oraz na temat ich wpływu na społeczeństwo.

Ratingi ESG mają coraz większy wpływ na funkcjonowanie rynków kapitałowych oraz na zaufanie inwestorów do zrównoważonych produktów. W szczególności ratingi ESG pomagają w prawidłowym funkcjonowaniu unijnego rynku zrównoważonego finansowania, gdyż zapewniają kluczowe źródła informacji na potrzeby strategii inwestycyjnych, zarządzania ryzykiem i obowiązków ujawniania informacji przez inwestorów i instytucje finansowe. Wykorzystują je również przedsiębiorstwa, które dążą do lepszego zrozumienia ryzyk i możliwości w zakresie zrównoważonego rozwoju, związanych z ich działalnością lub działalnością ich partnerów, a także chcą porównać się z innymi przedsiębiorstwami.

Oczekuje się, że w nadchodzących latach rynek ratingów ESG będzie nadal znacząco wzrastał. Rozwój tego rynku i wzrost popytu na ratingi ESG wynikają ze zmieniającego się charakteru ryzyka dla przedsiębiorstw, rosnącej świadomości inwestorów na temat skutków finansowych takiego ryzyka oraz ze wzrostu liczby produktów inwestycyjnych, które charakteryzują się wyraźnym dążeniem do spełnienia określonych standardów zrównoważonego rozwoju lub osiągnięcia określonych celów dotyczących zrównoważonego rozwoju. Jest to również powiązane z przepisami dotyczącymi zrównoważonego finansowania przedstawianymi przez UE od 2018 r.

Obecny rynek ratingów ESG ma jednak niedociągnięcia i nie funkcjonuje prawidłowo: potrzeby inwestorów i ocenianych podmiotów w zakresie ratingów ESG nie są zaspokajane, a zaufanie do ratingów jest podważane. Problem ten ma szereg różnych aspektów, głównie (i) brak przejrzystości w odniesieniu do charakterystyki ratingów ESG, metodyk ich sporządzania i źródeł danych oraz (ii) brak jasności co do działalności dostawców ratingów ESG. Ratingi ESG nie umożliwiają w wystarczającym stopniu użytkownikom, inwestorom i ocenianym podmiotom podejmowania świadomych decyzji w odniesieniu do ryzyk, skutków i możliwości związanych z ESG.

¹ Komunikat Komisji „Strategia dotycząca finansowania transformacji w stronę gospodarki zrównoważonej”, COM(2021) 390 final.

W związku z tym w odnowionej strategii zrównoważonego finansowania Komisja zobowiązała się do podjęcia działań, aby poprawić wiarygodność, porównywalność i przejrzystość ratingów ESG. W szczególności niniejszy wniosek ma na celu poprawę jakości informacji na temat ratingów ESG przez (i) zwiększenie przejrzystości charakterystyki ratingów ESG i metodyk ich sporządzania oraz (ii) zapewnienie większej jasności co do działalności dostawców ratingów ESG i zapobieganie ryzyku konfliktu interesów na poziomie dostawców ratingów ESG. Ratingi ESG i dane bazowe wykorzystuje się do podejmowania decyzji inwestycyjnych i alokacji kapitału, dlatego ogólnym celem inicjatywy jest poprawa jakości ratingów ESG, aby umożliwić inwestorom podejmowanie bardziej świadomych decyzji inwestycyjnych w odniesieniu do celów zrównoważonego rozwoju. Umożliwi ona również ocenianym podmiotom podejmowanie świadomych decyzji dotyczących zarządzania ryzykami ESG oraz wpływu ich działalności. Jednocześnie kluczowe znaczenie ma zwiększenie zaufania do działalności dostawców ratingów ESG przez zapewnienie prawidłowego funkcjonowania rynku oraz zapobieganie konfliktom interesów i zarządzanie takimi konfliktami przez dostawców ratingów ESG.

Celem niniejszego wniosku nie jest harmonizacja metodyk obliczania ratingów ESG, lecz zwiększenie ich przejrzystości. Dostawcy ratingów ESG zachowają pełną kontrolę nad stosowanymi przez siebie metodykami i będą nadal niezależne w ich wyborze, co zapewni dostępność różnych podejść na rynku ratingów ESG (tj. ratingi ESG mogą się różnić między sobą i obejmować różne obszary).

Niniejszy wniosek ma na celu ułatwienie wykorzystania potencjału jednolitego rynku europejskiego i unii rynków kapitałowych oraz przyczynienie się do przejścia na w pełni zrównoważony i sprzyjający włączeniu społecznemu system gospodarczy i finansowy zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem² i celami ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Przejście na gospodarkę neutralną dla klimatu i osiągnięcie unijnych celów w zakresie zrównoważenia środowiskowego wymaga znacznych inwestycji we wszystkich sektorach gospodarki. Należy ułatwić inwestorom i przedsiębiorstwom ustalenie, które inwestycje są zrównoważone środowiskowo, oraz upewnienie się, czy są one wiarygodne.

Niniejsza inicjatywa nie wchodzi w zakres programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT).

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

UE wprowadziła podstawowe elementy ram zrównoważonego finansowania³. Zainteresowane strony wskazują obecnie na utrzymujące się niedomagania rynku i luki regulacyjne, które mogą utrudniać jego rozwój. Dostawcy ratingów ESG i dostawcy danych wykorzystują informacje publikowane przez przedsiębiorstwa; dostępność, dokładność i spójność tych danych mają kluczowe znaczenie dla jakości zależnych od nich produktów rynku niższego szczebla. Zgodnie z dyrektywą w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie

² Komunikat Komisji „Europejski Zielony Ład”, COM(2019) 640 final.

³ Wspomniane podstawowe elementy to: 1) system klasyfikacji czyli „systematyka” zrównoważonej działalności, 2) ramy ujawniania informacji dla przedsiębiorstw niefinansowych i finansowych oraz 3) narzędzia inwestycyjne, w tym wskaźniki referencyjne, normy i oznakowania.

zrównoważonego rozwoju (CSRD)⁴ i rozporządzeniem w sprawie systematyki⁵ przedsiębiorstwa są zobowiązane do przedstawiania informacji na temat określonych czynników ESG. Ratingi ESG będą opierać się na tych informacjach i je uzupełniać, zapewniając główne źródła informacji na potrzeby strategii inwestycyjnych, zarządzania ryzykiem i wewnętrznej analizy przeprowadzanej przez inwestorów i instytucje finansowe. Dostawcy ratingów ESG wykorzystują dane pochodzące od przedsiębiorstw, a im bardziej wiarygodne, dokładne i znormalizowane dane są dostępne, tym mniejsza jest potrzeba stosowania szacunków w celu uzupełnienia luk. Na przykład sprawozdania przedsiębiorstw na temat zrównoważonego rozwoju ułatwią przeprowadzanie ocen przez dostawców ratingów ESG.

Ponadto nowe wymogi nałożone na instytucje finansowe i uczestników rynku na mocy przepisów dotyczących zrównoważonego finansowania (takich jak CSRD, rozporządzenie w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych⁶ i rozporządzenie w sprawie systematyki) doprowadzą do zwiększonego popytu na ratingi ESG.

Inicjatywa ta jest również powiązana z pracami nad standardami zielonych obligacji i unijnymi klimatycznymi wskaźnikami referencyjnymi. W odniesieniu do wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie europejskich zielonych obligacji⁷ emitenci przyszłych europejskich zielonych obligacji są zobowiązani do ujawnienia zgodności ze systematyką projektów finansowanych z ich obligacji. W tym celu mogą oni zamawiać ratingi ESG, aby uzyskać dane bazowe, które mogłyby zostać wykorzystane w ocenach tych projektów. Informacje ujawniane w ratingach ESG pomagają inwestorom, w tym inwestującym w zielone obligacje, lepiej oceniać ogólne niefinansowe wyniki przedsiębiorstw.

Jeżeli chodzi o rozporządzenie w sprawie unijnych klimatycznych wskaźników referencyjnych⁸, w rozporządzeniu delegowanym⁹ ustanowiono wykaz czynników ESG, które administratorzy wskaźników referencyjnych mają ujawniać w odniesieniu do tych wskaźników referencyjnych, które służą realizacji celów ESG, w zależności od rodzaju danych aktywów bazowych (np. akcje, instrumenty dłużne o stałym dochodzie, instrumenty

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2464 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 537/2014, dyrektywy 2004/109/WE, dyrektywy 2006/43/WE oraz dyrektywy 2013/34/UE w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych.

⁷ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich zielonych obligacji, COM(2021) 391 final.

⁸ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1818 z dnia 17 lipca 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do minimalnych norm dotyczących unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej i unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego.

⁹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1816 z dnia 17 lipca 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do minimalnej zawartości wyjaśnienia, w jaki sposób czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego znajdują odzwierciedlenie w metodzie wyznaczania wskaźnika referencyjnego.

długu państwowego). Będą oni musieli pozyskiwać informacje bezpośrednio od przedsiębiorstw (np. za pośrednictwem sprawozdań rocznych) lub od zewnętrznych dostawców ratingów/danych. Zgodnie z rozporządzeniem delegowanym administratorzy wskaźników referencyjnych mają możliwość ujawniania informacji na temat ratingów ESG dotyczących wskaźników referencyjnych. Lepsze informacje na temat metodyk stosowanych do ustalania ratingów ESG powinny pomóc administratorom wskaźników referencyjnych w jasny sposób określić składniki wskaźników referencyjnych. Lepsze, bardziej wiarygodne ratingi zbudują zaufanie administratorów wskaźników referencyjnych i ostatecznie poprawią przyjęcie tych ratingów jako wiarygodnego narzędzia opracowywania istotnych wskaźników referencyjnych. Ponadto pomogą użytkownikom wskaźników referencyjnych w zidentyfikowaniu wskaźników dostosowanych do ich strategii inwestycyjnej i pomogą im ją wdrożyć, z uniknięciem ryzyka pseudoekologicznego marketingu. Niniejsze rozporządzenie powinno również zwiększyć zaufanie inwestorów do wskaźników referencyjnych ESG, a tym samym dodatkowo wesprzeć zrównoważone inwestycje.

- **Spójność z innymi obszarami polityki Unii**

Niniejszy wniosek należy do pakietu środków zrównoważonego finansowania, będącego priorytetem w projekcie unii rynków kapitałowych. Wniosek obejmuje środki służące wykorzystaniu potencjału usług finansowych jako katalizatora zmian oraz zaangażowaniu prywatnego kapitału w zrównoważone inwestycje. Przyczynia się do rozwoju bardziej zintegrowanych rynków kapitałowych przez ułatwienie inwestorom korzystania z jednolitego rynku przy jednoczesnym podejmowaniu bardziej świadomych decyzji. Na przykład europejski pojedynczy punkt dostępu (ESAP) zapewnia zainteresowanym stronom łatwiejszy dostęp do danych i może również służyć jako źródło informacji / danych wejściowych dla dostawców ratingów ESG, ograniczając stosowanie szacunków, jak również przyczyniając się do ogólnej poprawy jakości ratingów.

Niniejszy wniosek jest również spójny z nadrzędnymi celami politycznymi Europejskiego Zielonego Ładu. Europejski Zielony Ład to odpowiedź Unii na problemy związane z klimatem i środowiskiem naturalnym, których rozwiązanie jest najważniejszym zadaniem, jakie stoi przed obecnym pokoleniem. Celem Europejskiego Zielonego Ładu jest przekształcenie Unii w nowoczesną, zasobooszczędną i konkurencyjną gospodarkę o zerowym poziomie emisji gazów cieplarnianych netto do 2050 r.

Ponadto w pełni funkcjonujący i zintegrowany rynek kapitałowy umożliwi zrównoważony wzrost i większą konkurencyjność gospodarki UE, zgodnie ze strategicznym priorytetem Komisji dotyczącym „Gospodarki służącej ludziom”, skupiającym się na zapewnieniu odpowiednich warunków do tworzenia miejsc pracy, wzrostu gospodarczego i inwestycji.

Niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie istniejącej polityki UE w dziedzinie ochrony środowiska i klimatu, gdyż służy zwiększeniu przejrzystości metodyk sporządzania ratingów ESG, co powinno doprowadzić do skuteczniejszego kierowania inwestycji w stronę zrównoważonych aktywów.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres kompetencji dzielonych zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i opiera się na art. 114 TFUE, w którym przyznano kompetencje w zakresie ustalania odpowiednich przepisów na potrzeby ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Zgodnie z art. 114 TFUE Unia może przyjmować środki nie tylko w celu usunięcia istniejących przeszkód utrudniających korzystanie z podstawowych wolności, ale również

w celu przeciwdziałania prawdopodobnemu pojawieniu się takich przeszkód w przyszłości. Dotyczy to także przeszkód, które utrudniają uczestnikom rynku, takim jak dostawcy ratingów ESG lub inwestorzy, czerpanie pełnych korzyści z rynku wewnętrznego.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Cel niniejszej inicjatywy, jakim jest zwiększenie jasności co do charakterystyki ratingów ESG oraz działalności dostawców ratingów ESG, nie może zostać osiągnięty w wystarczającym stopniu przez państwa członkowskie działające niezależnie, w związku z czym działanie na szczeblu UE jest niezbędne do właściwego funkcjonowania unijnych rynków kapitałowych.

Obecnie nie istnieją unijne ramy regulacyjne dotyczące dostawców ratingów ESG. Państwa członkowskie nie regulują działalności dostawców ratingów ESG ani warunków, na jakich sporządzają oni ratingi ESG. Każdy dostawca ratingów ESG stosuje się do własnych zasad, ale nie ma jasności, co robi i w jaki sposób.

Rynek ratingów ESG ma charakter globalny. Niektórzy duzi dostawcy ratingów ESG mają siedzibę w UE, podczas gdy wielu innych ma siedzibę poza UE, a w UE posiada jednostki zależne.

Chociaż państwa członkowskie mogłyby podjąć indywidualne działania na rzecz zwiększenia wiarygodności i przejrzystości ratingów ESG, środki takie prawdopodobnie znacznie różniłyby się w poszczególnych państwach członkowskich. Mogłyby to prowadzić do powstania rozbieżnych poziomów przejrzystości, barier dla uczestników rynku i wyzwań dla podmiotów prowadzących działalność transgraniczną (jak ma to miejsce w przypadku rynku UE, z użytkownikami w wielu państwach członkowskich), a także do ograniczenia porównywalności ratingów. Z kolei bez żadnych przepisów dotyczących działalności dostawców ratingów ESG obecna sytuacja i problemy związane z przejrzystością będą się utrzymywać, a nawet mogą się nasilić.

Zrównoważone inwestycje i ratingi ESG przyciągają coraz większą uwagę w jurysdykcjach na całym świecie, dlatego UE musi współpracować ze swoimi partnerami na podstawie spójnego i kompleksowego zharmonizowanego podejścia. Inicjatywa ta nie zastąpiłaby przepisów krajowych, ponieważ obecnie żadne państwo członkowskie nie posiada przepisów regulujących funkcjonowanie dostawców ratingów ESG.

Jeśli działalność podmiotów mających coraz większe znaczenie dla ukierunkowania finansowania stałaby się bardziej przejrzysta, poprawiłoby się też funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

- **Proporcjonalność**

Niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 TFUE. Proponowane środki są konieczne do osiągnięcia celów, a także najbardziej odpowiednie.

Wniosek koncentruje się na działalności dostawców ratingów ESG działających w UE. Ma on zaradzić niedoskonałościom rynku, takim jak: a) brak jasności co do charakterystyki ratingów ESG, stosowanych metodyk i źródeł danych oraz b) brak jasności co do działalności dostawców ratingów ESG i brak kontroli nad tymi podmiotami.

Niniejszy wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne do jak najskuteczniejszego uwzględnienia i rozwiązania każdego z tych problemów przez: (1) stworzenie systemu udzielania zezwoleń, który miałby zastosowanie do dostawców ratingów ESG działających w UE, tak aby podlegali oni proporcjonalnym przepisom regulującym ich działalność i stałemu proporcjonalnemu nadzorowi oraz (2) zobowiązanie dostawców ratingów ESG prowadzących działalność w UE do publikowania kluczowych informacji na temat charakterystyki ratingów

ESG i metodyk ich sporządzania oraz ujawniania szczegółowych informacji dotyczących metodyki swoim subskrybentom i ocenianym podmiotom.

Niniejszy wniosek nie obejmuje wewnętrznych ratingów opracowywanych przez podmioty zarządzające aktywami lub inne instytucje, takie jak administratorzy wskaźników referencyjnych, ponieważ ratingi te są wykorzystywane na potrzeby własnych decyzji i inwestycji oraz nie służą temu samemu celowi i nie podlegają przepisom dotyczącym publicznego ujawniania lub rozpowszechniania w drodze subskrypcji ani w inny sposób.

W rezultacie niniejsza inicjatywa będzie skierowana do osób prawnych sporządzających ratingi ESG i udostępniających je publicznie lub subskrybentom. Nie będzie obejmowała instytucji finansowych ani innych uczestników rynku opracowujących ratingi ESG do własnych celów lub na własny użytek.

- **Wybór instrumentu**

Niniejszy wniosek ma na celu wprowadzenie systemu, który poprawiłby jasność co do charakterystyki ratingów ESG. W tym celu we wniosku określono zasady dotyczące dostawców ratingów ESG działających w UE. Celem wniosku jest ułatwienie lepszego wykorzystania potencjału jednolitego rynku europejskiego oraz przyczynienie się do przejścia na w pełni zrównoważony i sprzyjający włączeniu społecznemu system gospodarczy i finansowy zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem i celami ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju. Rozporządzenie jest niezbędne do osiągnięcia tych celów polityki i jest najlepszym sposobem na poprawę przejrzystości działań podmiotów, które mają coraz większe znaczenie dla ukierunkowywania zasobów finansowych.

Ramy regulacyjne zostałyby dostosowane do podejścia przyjętego w odniesieniu do innych uczestników rynku finansowego i odpowiednich przepisów, np. rozporządzenia o wskaźnikach referencyjnych, rozporządzenia w sprawie agencji ratingowych i wniosku dotyczącego europejskiego standardu zielonych obligacji, które przewidują stały nadzór i określają szereg wymogów organizacyjnych i odnoszących się do procesów i dokumentów dotyczących zarządzania. Inne narzędzia, takie jak środki prawa miękkiego i kodeksy postępowania, tylko częściowo przyczyniłyby się do osiągnięcia celów tej inicjatywy, ponieważ nie istniałaby żadna zachęta do opracowania wystarczająco rygorystycznego kodeksu postępowania. Istniejąca presja rynkowa determinowałaby surowość i kompleksowość kodeksu, a presja ta okazała się niewystarczająca do rozwiązania problemów. Ponadto kodeks postępowania byłby dobrowolny. Niektórzy dostawcy mogliby zdecydować się na jego nieprzyjmowanie, mogłoby się też pojawić wiele kodeksów branżowych. Oba przypadki podważyłyby jakąkolwiek perspektywę większej przejrzystości rynku dla użytkowników lub ocenianych podmiotów.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

Obecnie nie istnieje żaden system prawny na szczeblu UE dotyczący ratingów ESG.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Komisja zgromadziła znaczną ilość danych z różnych źródeł, w tym dysponuje badaniem zleconym przez Dyрекcję Generalną Komisji Europejskiej ds. Stabilności Finansowej, Usług Finansowych i Unii Rynków Kapitałowych (DG FISMA), przeprowadziła konsultacje i działania informacyjne oraz wymianę informacji z zainteresowanymi stronami. Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) również poparł prace Komisji

w drodze zaproszenia do zgłaszania uwag opublikowanego w 2022 r. i przedstawił mapę działających w UE dostawców ratingów ESG. Komisja przeanalizowała również obowiązujące międzynarodowe zalecenia i kodeksy dla dostawców ratingów ESG, w szczególności zalecenia Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO). W ukierunkowanych konsultacjach wspierających tę inicjatywę wzięło udział łącznie 168 organizacji i osób prywatnych, głównie inwestorów, dostawców ratingów ESG i spółek giełdowych.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Aby lepiej zrozumieć problemy, z jakimi boryka się rynek w praktyce, oraz w następstwie ukierunkowanych konsultacji Komisja przeprowadziła gruntowny przegląd literatury naukowej¹⁰, analizę rynku i działania informacyjne z udziałem dużej liczby kluczowych zainteresowanych stron na rynku ratingów ESG.

W okresie od kwietnia do października 2022 r. Komisja odbyła dwustronne spotkania z różnymi zainteresowanymi stronami, w tym z 14 różnymi dostawcami ratingów ESG, użytkownikami i stowarzyszeniami reprezentującymi między innymi użytkowników ratingów, pracowników naukowych, organizacje pozarządowe, organy publiczne i organy nadzorcze.

Komisja regularnie zwracała się też do ESMA o opinie i wskazówki, w tym dotyczące ewentualnego, funkcjonującego na szczeblu UE, systemu udzielania zezwoleń i nadzoru nad dostawcami ratingów ESG.

- **Ocena skutków**

Niniejszemu wnioskowi towarzyszy ocena skutków¹¹, która została przedłożona Radzie ds. Kontroli Regulacyjnej dnia 16 listopada 2022 r., a 16 grudnia uzyskała jej pozytywną opinię z zastrzeżeniami.

W ocenie skutków stwierdzono, że główny problem jest dwojaki: podczas gdy inwestorzy i przedsiębiorstwa zauważają kwestie związane z wiarygodnością, dokładnością i terminowością ratingów ESG, oceniane podmioty nie mają pewności, które kategorie/kryteria są wykorzystywane do ich oceny oraz jak dokładnie ratingi ESG odzwierciedlają ich rzeczywiste wyniki i jak je poprawić.

Problem ten ma kilka konsekwencji. **Konsekwencje z punktu widzenia użytkownika** są następujące:

- 1) inwestorzy nie są w stanie w wystarczającym stopniu uwzględnić w swoich decyzjach inwestycyjnych ryzyka i możliwości związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz innych ryzyk i możliwości niefinansowych,
- 2) inwestorzy mają również mniejsze możliwości kierowania zasobów finansowych do przedsiębiorstw i rodzajów działalności gospodarczej, które uwzględniają problemy społeczne i środowiskowe i nie pogłębiają ich,

¹⁰ Zob. sekcja 2 dotycząca określenia problemu zawartej w ocenie skutków.

¹¹ Dokument roboczy służb Komisji SWD (2023) [XXX].

- 3) administratorzy wskaźników referencyjnych opracowują wskaźniki na podstawie ratingów ESG, przy czym nie mają pełnej jasności co do sposobu ich obliczania,
- 4) przedsiębiorstwa nie mogą uwzględniać wszystkich potencjalnych rodzajów ryzyka i możliwości wynikających z ich działalności i odpowiednio ukierunkowywać inwestycji.

Konkretną konsekwencją z punktu widzenia ocenianego podmiotu jest to, że może on otrzymać rating ESG w odniesieniu do elementów, które są nieaktualne lub nieprawidłowe, co może mieć wpływ na warunki dostępu podmiotu do finansowania.

Konkretną konsekwencją z punktu widzenia innych zainteresowanych stron jest to, że organizacje pozarządowe, związki zawodowe i inne zainteresowane strony mają mniejsze możliwości pociągnięcia przedsiębiorstw do odpowiedzialności za ich wpływ na społeczeństwo i środowisko.

Problemy te mają **negatywny wpływ na funkcjonowanie unijnego rynku zrównoważonego finansowania**, pozostawiając lukę w unijnych ramach zrównoważonego finansowania, ustanowionych z myślą o większej przejrzystości i narzędziach umożliwiających przepływ kapitału prywatnego do zrównoważonych inwestycji, które są pilnie potrzebne do transformacji. **Szersze konsekwencje** polegają na tym, że potencjał jednolitego rynku europejskiego w zakresie wnoszenia wkładu w osiągnięcie celów Europejskiego Zielonego Ładu oraz celów ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju nie jest w pełni wykorzystywany.

Zidentyfikowano dwie uzupełniające się przyczyny problemów:

- 1) brak jasności i kontroli działalności dostawców ratingów ESG.
- 2) brak jasności co do charakterystyki ratingów ESG, metodyk ich ustalania i źródeł danych (w tym sposobu ich tworzenia oraz ujawniania/przejrzystości), oraz

w ocenie skutków rozważono szereg wariantów strategicznych w odniesieniu do dwóch głównych zmiennych:

- większej **jasności co do działalności dostawców ratingów ESG** oraz zapobiegania ryzyku **konfliktu interesów** na poziomie dostawców ratingów ESG, oraz
- potrzeby **zwiększenia jasności charakterystyki ratingów ESG** (tj. ich znaczenia i celów, metodyk oraz źródeł danych lub szacunków wykorzystanych do ich opracowania).

Przeanalizowano kilka legislacyjnych i nielegislacyjnych wariantów strategicznych w odniesieniu do następujących dwóch wymiarów: podmiotów (dostawców ratingów ESG) i produktów (ratingów ESG). W odniesieniu do traktowania regulacyjnego dostawców ratingów ESG trzy rozważane warianty to: branżowy kodeks postępowania (wariant 1), rejestracja i uproszczony nadzór (wariant 2) oraz udzielanie zezwoleń, oparte na zasadach wymogi organizacyjne i nadzór oparty na analizie ryzyka (wariant 3). Jeżeli chodzi o zakres wymogów dotyczących przejrzystości ratingów ESG i metodyk ich sporządzania, dwa rozważane warianty to: minimalne wymogi dotyczące publicznego ujawniania informacji (wariant 1) oraz minimalne wymogi dotyczące publicznego ujawniania informacji i bardziej kompleksowe wymogi dotyczące ujawniania informacji klientom dostawców ratingów ESG i ocenianym podmiotom (wariant 2). W analizie dokładnie rozważono również ich opłacalność i spójność. Na wczesnym etapie odrzucono następujące warianty: rejestracja i nadzór na szczeblu krajowym, harmonizacja metodyk stosowanych przez dostawców ratingów ESG, ustanowienie minimalnych wymogów dotyczących treści ratingów ESG oraz szczegółowe szablony dotyczące wymogów informacyjnych.

Jeżeli chodzi o zakres, definicja ratingów ESG opracowana przez IOSCO stanowiłaby podstawę dla zakresu niniejszej inicjatywy, obejmującej zarówno ocenę punktową, jak i ratingi, a także produkty, które są połączeniem obu tych elementów. Inicjatywa ta byłaby skierowana do wyspecjalizowanych podmiotów dostarczających ratingi lub oceny punktowe ESG publicznie lub subskrybentom i nie obejmowałaby instytucji finansowych ani innych uczestników rynku opracowujących ratingi ESG na własne potrzeby, ponieważ korzystają one z własnych zastrzeżonych modeli i nie dostarczają ratingów ESG komercyjnie innym uczestnikom rynku finansowego.

Na podstawie porównania skuteczności, wydajności i spójności preferowany wariant łączyłby wariant 3 dotyczący dostawców ratingów ESG (zezwozenie, wymogi organizacyjne i nadzór) z wariantem 2 dotyczącym ratingów ESG (minimalne ujawnianie informacji na temat przejrzystości ogółowi społeczeństwa i bardziej kompleksowe ujawnianie informacji klientom dostawców ratingów ESG i ocenianym podmiotom). W szczegółowej analizie stwierdzono, że połączenie takich wariantów w pełni uwzględniałoby zakładane cele (w przeciwieństwie do pozostałych wariantów) i przyniosłoby największe korzyści użytkownikom i ocenianym podmiotom, a także samym dostawcom ratingów i społeczeństwu. Chociaż preferowany wariant może wiązać się z wyższymi kosztami początkowymi, w perspektywie długoterminowej oczekuje się, że korzyści przewyższą koszty.

Oczekuje się, że będzie on korzystny pod względem społecznym i gospodarczym. Można oczekiwać, że inicjatywa ta pozytywnie wpłynie na funkcjonowanie rynków finansowych i warunki inwestowania z zakresu ESG. Preferowany wariant powinien umożliwić inwestorom i ocenianym podmiotom zrozumienie i dokonywanie świadomych wyborów z zakresu ESG na podstawie ratingów. Powinien również obniżyć koszty gromadzenia informacji i zmniejszyć potrzebę korzystania z dodatkowych dostawców, a tym samym obniżyć koszty prowadzenia działalności. Preferowany wariant byłby również niedyskryminacyjny i miałby zastosowanie w równym stopniu do uczestników rynku krajowego i spoza UE. Inicjatywa ta może mieć wpływ na ogólną konkurencyjność dostawców ratingów ESG; w perspektywie krótkoterminowej prawdopodobnie spowoduje wyższe koszty prowadzenia przez nich działalności, ale większe zaufanie do ratingów ESG może pobudzić wzrost rynku. Aby złagodzić ewentualne obawy dotyczące utraty dostępu do rynku, można by przewidzieć okres przejściowy, który dałby w szczególności mniejszym podmiotom więcej czasu na dostosowanie się. Oczekuje się również, że inicjatywa będzie miała pozytywne, choć marginalne, pośrednie skutki społeczne i środowiskowe.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Niniejsza inicjatywa nie wchodzi w zakres programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT).

Aby zmniejszyć koszty i osłabić skutki nowych wymogów wynikających z niniejszego rozporządzenia dla mniejszych podmiotów, proponuje się poniższe środki łagodzące.

- 1) Okres przejściowy. Aby złagodzić potencjalne obawy dotyczące utraty dostępu do rynku w wyniku procedury udzielania zezwoleń, dostawcy mogliby kontynuować działalność pod warunkiem, że powiadomią ESMA i uzyskają zezwolenie w określonym z góry terminie, tj. w okresie przejściowym.

- 2) Dostosowanie opłat nadzorczych do wielkości podmiotu. Opłaty byłyby proporcjonalnie rozłożone na dostawców na podstawie ich rocznych przychodów netto ze sprzedaży.
- 3) Proporcjonalny nadzór. ESMA przyjął oparte na analizie ryzyka i danych podejście do prowadzenia nadzoru¹² i ustala priorytety swoich działań nadzorczych w zależności od stwierdzonego poziomu ryzyka oraz znaczenia/wielkości nadzorowanych podmiotów.
- 4) Możliwość ubiegania się przez mniejsze i innowacyjne podmioty o zwolnienie z szerokiego zakresu wewnętrznych środków organizacyjnych, jeżeli podmioty te są w stanie wykazać, że wymogi są nieproporcjonalne do charakteru, skali i złożoności ich działalności oraz charakteru i zakresu kwestii ocenianych przez ich produkt (np. wskaźnik oparty na danych¹³ lub wskaźnik perspektywiczny dla innowacji¹⁴).

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie narusza praw ani zasad określonych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności tych zawartych w art. 16 (wolność prowadzenia działalności gospodarczej). Swobodny przepływ osób i usług oraz swoboda przedsiębiorczości stanowią jedno z podstawowych praw i wolności chronionych Traktatem o Unii Europejskiej i Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i mają znaczenie dla tego środka.

4. WPLYW NA BUDŻET

W niniejszym wniosku upoważniono ESMA do pełnienia nowej funkcji, czyli udzielania zezwoleń i nadzorowania dostawców ratingów ESG świadczących usługi na podstawie niniejszego rozporządzenia. Będzie to wymagało pobierania przez ESMA od dostawców ratingów ESG opłat, które powinny pokrywać wszystkie koszty administracyjne poniesione przez ESMA w związku z działalnością tego urzędu w zakresie udzielania zezwoleń i nadzoru. Wielkość rynku wynosi 59 podmiotów: 30 dostawców ratingów ESG z siedzibą w UE (3 dużych, 6 średnich i 9 małych przedsiębiorstw oraz 12 mikroprzedsiębiorstw), oraz 29 podmiotów spoza UE. Na podstawie szacunków, zgodnie z którymi nadzór przez ESMA nad dużym dostawcą ratingów ESG obejmowałby 1,7 ekwiwalentów pełnego czasu pracy (EPC), a nadzór nad małym – 0,2 EPC, obliczyliśmy zapotrzebowanie wynoszące 20 EPC rocznie. Według tych samych szacunków ESMA potrzebowałby siedmiu stanowisk dla pracowników zatrudnionych na czas określony i 12 stanowisk dla pracowników kontraktowych w celu udzielenia zezwoleń 30 podmiotom z UE i 29 podmiotom spoza UE oraz nadzoru nad 30 podmiotami z UE i 29 podmiotami spoza UE, począwszy od roku **N+1**. Uważamy za prawdopodobne, że w pierwszym roku (rok **N**) nastąpi szczytowa liczba jednorazowych prac związanych z udzielaniem zezwoleń. Ważne jest zatem, aby ESMA od samego początku dysponował 19 EPC w celu zarządzania tym szczytowym poziomem.

Łączny roczny wzrost kosztów szacuje się na około 3,7–3,8 mln EUR. Koszty te nie zostaną pokryte z budżetu UE, ponieważ niniejszy wniosek umożliwi ESMA pobieranie od

¹² [Podejście ESMA oparte na analizie ryzyka i danych podczas prowadzenia nadzoru](#)

¹³ Mała grupa analityków ilościowych opracowuje oparty na danych model ratingów ESG, który od początku obejmuje dużą liczbę przedsiębiorstw.

¹⁴ Innowacyjne, ale nieprzynoszące dochodów przedsiębiorstwa, które potrzebują ponad siedmiu lat od założenia, aby sfinalizować swój model ratingów ESG.

dostawców ratingów ESG opłat za udzielenie zezwolenia i opłat nadzorczych, tak aby pokryć wszystkie koszty nadzoru. Podobnie jest w innych obszarach, w których ESMA jest odpowiedzialny za nadzór nad niektórymi podmiotami (np. agencjami ratingowymi). Więcej informacji można znaleźć w ocenie skutków finansowych regulacji.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Komisja dopilnuje, aby działania wybrane w niniejszym rozporządzeniu przyczyniały się do osiągnięcia celów polityki przez połączenie szczegółowych elementów monitorowania służących do pomiaru skuteczności wdrażania i postępów w osiąganiu *celów szczegółowych*, jak również innych narzędzi monitorowania przyczyniających się do osiągnięcia *celów ogólnych*. Te elementy i narzędzia opisano bardziej szczegółowo poniżej. Aby monitorować postępy w osiąganiu *celów szczegółowych*, Komisja zbada możliwość organizowania okresowych badań wśród inwestorów, przedsiębiorstw i dostawców ratingów ESG.

W badaniach gromadzono by dane na temat: (1) postrzegania przez użytkowników i oceniane podmioty zmian w dostępnych informacjach, w szczególności w odniesieniu do celów szczegółowych określonych w sekcji 4, oraz percepcji osiągania tych celów, oraz (2) kosztów i korzyści związanych z regulacją ratingów ESG i nadzorem z perspektywy dostawcy ratingów ESG. Badania takie będą uzależnione od dostępności środków finansowych.

Postępy w działaniach na rzecz osiągnięcia celów szczegółowych można również monitorować za pomocą szeregu wskaźników, takich jak liczba udostępnionych ratingów ESG, wzrost wykorzystania ratingów ESG przez użytkowników i emitentów oraz zwiększenie ogólnej korelacji między ratingami ESG.

Monitorowanie postępów w osiąganiu *celów ogólnych* jest z definicji znacznie bardziej złożone, ponieważ z metodologicznego punktu widzenia trudno jest odróżnić wpływ proponowanych środków na ratingi ESG od innych możliwych czynników. Niemniej Komisja proponuje monitorowanie postępów w osiąganiu celów ogólnych przez:

- monitorowanie tendencji w inwestycjach w przedsiębiorstwa prowadzące zrównoważoną działalność gospodarczą, obejmującą aspekty środowiskowe, społeczne i związane z ładem korporacyjnym;¹⁵
- współpracę z organami nadzoru i innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami w celu oceny, czy zmniejszają się problemy związane z pseudoekologicznym marketingiem wykorzystującym ratingi ESG.

Możliwe będzie również wykorzystanie proponowanych badań wśród inwestorów, przedsiębiorstw i dostawców ratingów ESG w celu zebrania dowodów na to, czy zainteresowane strony uważają, że dostawcy ratingów ESG są w większym stopniu rozliczalni ze swojej działalności.

ESMA, który na mocy niniejszej inicjatywy jest organem nadzoru nad dostawcami ratingów ESG, byłby odpowiednim organem do analizowania rozwoju sytuacji i zwracania uwagi na

¹⁵ Będzie to odbywać się w ścisłej współpracy z platformą ds. zrównoważonego finansowania, która będzie monitorować tendencje dotyczące przepływów kapitału w kierunku zrównoważonych inwestycji, jak określono w art. 20 rozporządzenia w sprawie systematyki.

potencjalne problemy, współpracując z odpowiednimi organami krajowymi w państwie członkowskim, w którym wykorzystywane są ratingi ESG oraz w którym znajdują się i prowadzą działalność dostawcy ratingów ESG.

Ponadto różne zainteresowane strony, w tym organizacje społeczeństwa obywatelskiego, dostawcy ratingów ESG, organizacje przedsiębiorców i organy publiczne, będą prawdopodobnie publikować sprawozdania monitorujące przemiany w tej dziedzinie, które to sprawozdania będą użytecznym uzupełnieniem monitorowania prowadzonego przez Komisję.

Zarówno wspomniane powyżej wskaźniki, jak i badania pomogą ocenić, czy preferowany wariant strategiczny skutecznie przyczynia się do osiągnięcia określonych celów. Wskaźniki te posłużą następnie jako podstawa oceny, którą należy przedstawić najpóźniej pięć lat po wejściu w życie niniejszej inicjatywy. Projekt wniosku będzie ponadto zawierał zobowiązanie do oceny skutków nowego aktu ustawodawczego. Komisja rozpocznie monitorowanie wdrażania preferowanego wariantu strategicznego po wejściu w życie inicjatywy.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe wyjaśnienie poszczególnych przepisów wniosku (należy wypełnić na potrzeby jasności co do numeracji artykułów lub ich ponownego porządkowania)**

W tytule I określa się przedmiot, zakres stosowania i definicje mające zastosowanie do rozporządzenia. W art. 1 określa się przedmiot rozporządzenia, mianowicie wprowadzenie wspólnego podejścia regulacyjnego dążącego do zwiększenia rzetelności, przejrzystości, odpowiedzialności, dobrego zarządzania i niezależności działalności w zakresie ratingów ESG, co przyczyni się do przejrzystości i jakości ratingów ESG przyznawanych europejskim regulowanym przedsiębiorstwom finansowym i przedsiębiorstwom europejskim. W rozporządzeniu określa się również wymogi dotyczące przejrzystości ratingów ESG oraz zasady organizacji i postępowania dostawców ratingów ESG. Art. 2 odnosi się do zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia, które ma zastosowanie do działalności w zakresie ratingów ESG prowadzonej przez dostawców ratingów ESG działających w UE. W art. 3 określa się definicje stosowane do celów niniejszego rozporządzenia.

W tytule II rozporządzenia określa się warunki sporządzania ratingów ESG w Unii.

W art. 4–8 określa się wymogi dotyczące procesu udzielania zezwoleń dostawcom ratingów ESG, w tym składania wniosku o udzielenie zezwolenia, jego rozpatrywania, powiadamiania o decyzji o udzieleniu, odmowie udzielenia lub cofnięciu zezwolenia przez ESMA. W art. 9–12 ustanawia się przepisy dotyczące sporządzania ratingów ESG w UE przez dostawców ratingów ESG z państw trzecich. W art. 9 określa się wymogi dotyczące decyzji w kwestii równoważności, natomiast art. 10 obejmuje wymogi dotyczące zatwierdzania ratingów ESG, a art. 11 – wymogi dotyczące procedury uznawania. Art. 12 odnosi się do ustaleń dotyczących współpracy między ESMA a organami nadzoru z państw trzecich. W art. 13 wprowadza się wymóg, aby ESMA prowadził na swojej stronie internetowej rejestr wszystkich posiadających zezwolenie dostawców ratingów ESG, a także określa się wymogi dotyczące dostępności informacji za pośrednictwem europejskiego pojedynczego punktu dostępu (ESAP).

W tytule III rozporządzenia ustanawia się zasady dotyczące rzetelności i wiarygodności działalności w zakresie ratingów ESG.

W rozdziale 1 określa się wymogi organizacyjne, procesy i dokumenty dotyczące zarządzania działalnością w zakresie ratingów ESG. W art. 14 określa się ogólne zasady, których muszą

przestrzegać dostawcy ratingów ESG, w tym konieczność zastosowania odpowiednich systemów, zasobów i procedur oraz zapewnienia niezależności działalności. Art. 15 zawiera wymóg, aby działalność w zakresie ratingów ESG była oddzielona od szeregu rodzajów działalności, w tym prowadzenia działalności doradczej, sporządzania i sprzedaży ratingów kredytowych oraz opracowywania wskaźników referencyjnych. W art. 16 określa się bardziej szczegółowo obowiązki analityków ratingowych, pracowników i innych osób zaangażowanych w sporządzanie ratingów ESG. W art. 17 wprowadza się wymogi dotyczące prowadzenia rejestrów związanych z działalnością w zakresie ratingów ESG. Następnie w art. 18 określa się spoczywające na dostawcach ratingów ESG obowiązki ustanowienia niezależnej procedury składania skarg, aby zainteresowane strony były w stanie powiadamiać te podmioty o skargach oraz aby dostawca ratingów ESG mógł obiektywnie ocenić zasadność każdej skargi. W art. 19 wprowadza się wymogi i gwarancje dotyczące zlecenia osobom trzecim na zasadzie outsourcingu niektórych funkcji związanych z działalnością w zakresie ratingów ESG. Art. 20 przewiduje zwolnienia z wymogów w zakresie zarządzania, przy czym ESMA może przyznać takie zwolnienia tym dostawcom ratingów ESG, którzy spełniają określone kryteria, w szczególności kryteria związane z wielkością takich podmiotów.

Rozdział 2 obejmuje wymogi dotyczące przejrzystości działalności w zakresie ratingów ESG. W art. 21 wprowadza się wymogi dotyczące przejrzystości działalności w zakresie ratingów ESG, która ma być publicznie ujawniana. W art. 22 wprowadza się wymogi dotyczące przejrzystości działalności w zakresie ratingów ESG, która ma być ujawniana subskrybentom ratingów ESG i ocenianym podmiotom.

W rozdziale 3 określa się obowiązki dotyczące niezależności i konfliktu interesów dostawców ratingów ESG. W art. 23 wymaga się, aby dostawcy ratingów ESG posiadali solidny ład korporacyjny, obejmujący jasną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi rolami i obowiązkami wszystkich osób zaangażowanych w sporządzanie ratingu ESG. W art. 24 określa się wymogi dotyczące zarządzania potencjalnymi konfliktami interesów przez pracowników zaangażowanych w sporządzanie ratingów ESG. W art. 25 określa się obowiązki, zgodnie z którymi opłaty za ratingi ESG pobierane od klientów muszą być uczciwe, rozsądne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i oparte na rzeczywistych kosztach.

W rozdziale 4 art. 26–39 określa się uprawnienia ESMA dotyczące nadzoru nad dostawcami ratingów ESG. Należą do nich uprawnienie do żądania przedstawienia informacji na podstawie zwykłego wniosku lub decyzji, uprawnienie do prowadzenia ogólnych dochodzeń oraz uprawnienie do przeprowadzania kontroli na miejscu. W rozdziale tym ustala się również warunki wykonywania przez ESMA jego uprawnień nadzorczych. W kilku przepisach określa się szczegółowo środki nadzorcze, grzywny i okresowe kary, które może nakładać ESMA. ESMA ma również prawo do pobierania opłat za udzielanie zezwoleń i nadzór.

W rozdziale 5 określa się zasady współpracy między ESMA a właściwymi organami krajowymi.

W tytule IV dotyczącym aktów delegowanych i wykonawczych powierza się Komisji uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych, które podlega warunkom określonym w art. 45.

W tytule V dotyczącym przepisów przejściowych i końcowych określa się datę, do której dostawcy ratingów ESG powinni ubiegać się o zezwolenie, a także przewiduje się okres przejściowy dla małych i średnich dostawców ratingów ESG, którzy oferują swoje usługi przed rozpoczęciem stosowania rozporządzenia. W tytule tym wprowadza się również okres przejściowy dla nowych małych lub średnich dostawców ratingów ESG wchodzących na rynek.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie przejrzystości i rzetelności działalności ratingowej z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego (ESG)**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁶,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 25 września 2015 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło nowe globalne ramy zrównoważonego rozwoju: Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030¹⁷, u której podstaw leżą cele ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju. W komunikacie Komisji z 2016 r. dotyczącym kolejnych kroków w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy¹⁸ powiązano cele zrównoważonego rozwoju z unijnymi ramami polityki w celu zapewnienia, aby we wszystkich unijnych działaniach i inicjatywach politycznych, realizowanych zarówno w Unii, jak i na całym świecie, od samego początku uwzględniano cele zrównoważonego rozwoju. W swoich konkluzjach z dnia 20 czerwca 2017 r.¹⁹ Rada Europejska potwierdziła, że Unia i jej państwa członkowskie są zaangażowane we wdrażanie Agendy 2030 w pełni i w sposób spójny, kompleksowy, zintegrowany i skuteczny, w ścisłej współpracy z partnerami i innymi zainteresowanymi stronami. W dniu 11 grudnia 2019 r. Komisja opublikowała komunikat „Europejski Zielony Ład”²⁰.
- (2) Transformacja w stronę gospodarki zrównoważonej ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia długoterminowej konkurencyjności gospodarki Unii. Zrównoważony rozwój jest od dawna centralnym elementem projektu, jakim jest Unia, a jego wymiar społeczny i środowiskowy znajduje potwierdzenie w Traktatach UE.

¹⁶ Dz.U. C z [...], s. [...].

¹⁷ „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030” (ONZ, 2015).

¹⁸ COM(2016) 739 final.

¹⁹ CO EUR 17, CONCL. 5.

²⁰ Komunikat Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. „Europejski Zielony Ład”, COM(2019) 640 final

- (3) Osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju w Unii wymaga przekierowania przepływów kapitału na zrównoważone inwestycje. Należy w pełni wykorzystać potencjał rynku wewnętrznego dla osiągnięcia tych celów. W tym kontekście istotne jest usunięcie przeszkód utrudniających efektywny przepływ kapitału w kierunku zrównoważonych inwestycji na rynku wewnętrznym i zapobieganie powstawaniu takich przeszkód.
- (4) Podejście UE do zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu opiera się na 20 zasadach Europejskiego filaru praw socjalnych, aby zapewnić sprawiedliwą transformację w kierunku tego celu i polityki, która nie pozostawia nikogo w tyle. Ponadto dorobek socjalny UE, w tym strategii Unii równości²¹, zawiera normy w dziedzinie prawa pracy, równości, dostępności, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przeciwdziałania dyskryminacji.
- (5) W marcu 2018 r. Komisja opublikowała plan działania „Finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego”²², ustanawiając strategię na rzecz zrównoważonego finansowania. Celem tego planu działania jest uwzględnienie czynników zrównoważonego rozwoju w zarządzaniu ryzykiem oraz ukierunkowanie przepływów kapitału na zrównoważone inwestowanie w celu osiągnięcia zrównoważonego wzrostu sprzyjającemu włączeniu społecznemu.
- (6) W ramach tego planu działania Komisja zleciła przeprowadzenie badania pt. „Study on Sustainability related Ratings, Data and Research”²³, aby podsumować rozwój sytuacji na rynku produktów i usług związanych ze zrównoważonym rozwojem, zidentyfikować głównych uczestników rynku i zwrócić uwagę na potencjalne niedociągnięcia. W badaniu tym przedstawiono wykaz i klasyfikację podmiotów rynkowych, dostępne na rynku produkty i usługi związane ze zrównoważonym rozwojem oraz analizę wykorzystania i postrzeganej jakości produktów i usług związanych ze zrównoważonym rozwojem przez uczestników rynku. W badaniu podkreślono brak przejrzystości i dokładności metodyk sporządzania ratingów z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego („ESG”) oraz brak jasności co do działalności dostawców ratingów ESG.
- (7) W ramach Europejskiego Zielonego Ładu Komisja przedstawiła odnowioną strategię zrównoważonego rozwoju. Odnowioną strategię zrównoważonego finansowania przyjęto 6 lipca 2021 r.²⁴.
- (8) W ramach działań następczych Komisja ogłosiła w odnowionej strategii zrównoważonego finansowania konsultacje publiczne na temat ratingów ESG, które

²¹ Strategia na rzecz równouprawnienia płci; strategia na rzecz równości osób LGBTIQ; ramy strategiczne dotyczące Romów; strategia na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami.

²² Komisja Europejska, Plan działania: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego, COM(2018) 97 final.

²³ Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Stabilności Finansowej, Usług Finansowych i Unii Rynków Kapitałowych, „Study on sustainability-related ratings, data and research” [„Badanie dotyczące ratingów, danych i badań na temat zrównoważonego rozwoju”], Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2021, <https://data.europa.eu/doi/10.2874/14850>

²⁴ Komunikat Komisji „Strategia dotycząca finansowania transformacji w stronę gospodarki zrównoważonej”, COM(2021) 390 final.

uwzględniono w ocenie skutków. Podczas konsultacji publicznych, które odbyły się w 2022 r., zainteresowane strony potwierdziły obawy związane z brakiem przejrzystości metodyk sporządzania ratingów ESG i ich celów oraz jasności w odniesieniu do działalności w zakresie ratingów ESG.

- (9) Na szczelbu międzynarodowym Międzynarodowa Organizacja Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO) wydała w listopadzie 2021 r. sprawozdanie zawierające zestaw zaleceń dotyczących dostawców ratingów ESG²⁵.
- (10) Ratingi ESG odgrywają istotną rolę na światowych rynkach kapitałowych, ponieważ inwestorzy, kredytobiorcy i emitenci coraz częściej wykorzystują ratingi ESG jako element procesu podejmowania świadomych decyzji inwestycyjnych i finansowych. Między innymi instytucje kredytowe, przedsiębiorstwa inwestycyjne, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji często stosują ratingi ESG jako punkt odniesienia dla wyników w zakresie zrównoważonego rozwoju lub dla ryzyk i możliwości dla zrównoważonego rozwoju w swojej działalności inwestycyjnej. Skutkiem tego ratingi ESG mają istotny wpływ na funkcjonowanie rynków oraz na zaufanie inwestorów i konsumentów. W celu zapewnienia niezależności, obiektywności i odpowiedniej jakości ratingów ESG stosowanych w Unii istotne jest, aby działalność w zakresie ratingów ESG była prowadzona zgodnie z zasadami rzetelności, przejrzystości, odpowiedzialności i dobrego zarządzania. Lepsza porównywalność i większa wiarygodność ratingów ESG zwiększyłyby efektywność tego szybko rozwijającego się rynku, ułatwiając tym samym postępy w osiągnięciu celów Zielonego Ładu.
- (11) Ratingi ESG odgrywają kluczową rolę w prawidłowym funkcjonowaniu unijnego rynku zrównoważonego finansowania, ponieważ dostarczają istotnych informacji na potrzeby strategii inwestycyjnych, zarządzania ryzykiem i obowiązków ujawniania informacji przez inwestorów i instytucje finansowe. Konieczne jest zatem zapewnienie, aby ratingi ESG dostarczały użytkownikom istotnych i przydatnych do podjęcia decyzji informacji oraz aby użytkownicy ratingów ESG lepiej rozumieli cele, którym służą ratingi ESG, oraz jakie konkretne kwestie i wskaźniki te ratingi mierzą.
- (12) Konieczne jest uznanie różnych modeli biznesowych rynku ratingów ESG. Pierwszym modelem biznesowym jest model „użytkownik płaci”, w którym użytkownicy to głównie inwestorzy nabywający ratingi ESG na potrzeby podjęcia decyzji inwestycyjnych. Drugim modelem biznesowym jest model „emitent płaci”, w którym przedsiębiorstwa nabywają ratingi ESG, aby ocenić ryzyko i możliwości związane ze swoją działalnością.
- (13) Państwa członkowskie nie regulują ani nie nadzorują działalności dostawców ratingów ESG ani warunków sporządzania ratingów ESG. Aby dostosować się do celów zrównoważonego rozwoju i Europejskiego Zielonego Ładu oraz mając na uwadze istniejące rozbieżności i brak wspólnych zasad, państwa członkowskie prawdopodobnie zastosowałyby rozbieżne środki i podejścia, co w sposób bezpośredni wpłynęłoby negatywnie na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego

²⁵ [Sprawozdanie IOSCO na temat ratingów ESG i dostawców produktów uzyskanych z danych, dostępne pod adresem: <https://www.iosco.org/library/pubdocs/pdf/IOSCOPD690.pdf>.](https://www.iosco.org/library/pubdocs/pdf/IOSCOPD690.pdf)

i stworzyłyby przeszkody w jego funkcjonowaniu, a także byłoby niekorzystne dla rynku ratingów ESG. Dostawcy ratingów ESG sporządzający ratingi ESG na potrzeby instytucji finansowych i przedsiębiorstw w Unii podlegaliby różnym przepisom w różnych państwach członkowskich. Rozbieżne standardy i praktyki rynkowe utrudniłyby uzyskanie jasności co do konstrukcji ratingów ESG i ich porównywanie, stwarzając tym samym nierówne warunki rynkowe dla użytkowników, powodując dodatkowe bariery na rynku wewnętrznym i wywołując ryzyko zniekształcenia podejmowanych decyzji inwestycyjnych.

- (14) Niniejsze rozporządzenie uzupełnia istniejące unijne ramy zrównoważonego finansowania. Ostatecznie ratingi ESG powinny usprawniać przepływ informacji i dzięki temu ułatwiać podejmowanie decyzji inwestycyjnych.
- (15) Przepisy dotyczące dostawców ratingów ESG nie powinny mieć zastosowania do prywatnych ratingów ESG sporządzanych na podstawie indywidualnego zlecenia i przekazywanych wyłącznie zamawiającemu, nieprzeznaczonych do publicznego ujawnienia ani rozpowszechniania w drodze subskrypcji lub w inny sposób. Takie przepisy nie powinny również mieć zastosowania do sporządzanych przez europejskie przedsiębiorstwa finansowe ratingów ESG, które są wykorzystywane do celów wewnętrznych. Ratingi ESG opracowywane przez organy europejskie lub krajowe oraz przez banki centralne również powinny być wyłączone z takich przepisów. Ponadto takie przepisy nie powinny mieć zastosowania do dostarczania danych ESG, które nie zawierają elementu ratingu lub oceny punktowej i nie podlegają modelowaniu ani analizie skutkującej opracowaniem ratingu ESG.
- (16) Istotne jest ustanowienie przepisów zapewniających, aby ratingi ESG sporządzane przez dostawców ratingów ESG posiadających zezwolenie w Unii były odpowiedniej jakości, podlegały odpowiednim wymogom i zapewniały integralność rynku. Przepisy te miałyby zastosowanie do ogólnych ratingów ESG uwzględniających czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego oraz do ratingów, które dotyczą tylko jednego czynnika lub jego podkomponentu z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej lub ładu korporacyjnego.
- (17) Zważywszy na wykorzystywanie ratingów ESG od dostawców zlokalizowanych poza Unią, konieczne jest wprowadzenie wymogów, na podstawie których dostawcy ratingów ESG z państw trzecich będą mogli oferować swoje usługi w Unii. Jest to konieczne, aby zapewnić integralność rynku, ochronę inwestorów i właściwe egzekwowanie przepisów. W związku z tym proponuje się trzy możliwe systemy dla tych dostawców ratingów ESG z państw trzecich: równoważność, zatwierdzenie i uznanie. Zgodnie z nadrzędną zasadą nadzór i regulacja w państwie trzecim powinny być równoważne nadzorowi i regulacjom dotyczącym ratingów ESG w Unii. W związku z tym ratingi ESG sporządzane przez dostawcę ratingów ESG mającego siedzibę w państwie trzecim mogą być oferowane w Unii tylko wtedy, gdy Komisja podjęła pozytywną decyzję w sprawie równoważności systemu państwa trzeciego. Aby jednak uniknąć wszelkich negatywnych skutków wynikających z ewentualnego nagłego zaprzestania oferowania w Unii ratingów ESG sporządzanych przez dostawcę ratingów ESG z państwa trzeciego, należy również przewidzieć pewne inne

mechanizmy, tj. zatwierdzanie i uznawanie. Każdy dostawca ratingu ESG o strukturze grupy powinien mieć możliwość korzystania z mechanizmu zatwierdzania ratingów ESG opracowanych poza Unią, pod warunkiem że w obrębie grupy ustanowi posiadającego zezwolenie dostawcę ratingów ESG w Unii. Mniejsi dostawcy ratingów ESG, w rozumieniu maksymalnego progu przychodów netto ze sprzedaży, będącego podstawą zdefiniowania małych jednostek w dyrektywie 2013/34/UE²⁶, którzy zasadniczo nie należą do grupy i mogą nie mieć środków umożliwiających posiadanie podmiotu prawnego mającego zezwolenie w Unii, powinni mieć możliwość kontynuowania lub rozpoczęcia oferowania swoich usług w Unii, a zatem powinni korzystać z łagodniejszego systemu, tj. uznawania. W przypadku gdy dostawca ratingów ESG z państwa trzeciego podlega nadzorowi, należy wprowadzić odpowiednie ustalenia dotyczące współpracy, aby zapewnić odpowiednią wymianę informacji z odpowiednim właściwym organem państwa trzeciego.

- (18) Aby zapewnić wysoki poziom zaufania inwestorów i konsumentów do rynku wewnętrznego, dostawcy ratingów ESG, którzy oferują ratingi ESG w Unii, powinni podlegać zezwoleniu. Niezbędne jest zatem określenie zharmonizowanych warunków i procedury dotyczące udzielania takiego zezwolenia, jego zawieszenia oraz wycofania.
- (19) Aby zapewnić inwestorom i innym użytkownikom ratingów ESG wysoki poziom informacji, informacje na temat ratingów ESG i dostawców ratingów ESG powinny być udostępniane za pośrednictwem europejskiego pojedynczego punktu dostępu (ESAP)²⁷. ESAP powinien zapewniać społeczeństwu łatwy, scentralizowany dostęp do takich informacji.
- (20) Aby zapewnić jakość i wiarygodność ratingów ESG, dostawcy ratingów ESG powinni stosować rygorystyczne, systematyczne, obiektywne, ciągłe i podlegające walidacji metodyki ratingowe. Dostawcy ratingów ESG powinni na bieżąco, co najmniej raz w roku, przeprowadzać przegląd metodyk sporządzania ratingów ESG.
- (21) Aby zapewnić wyższy poziom przejrzystości, dostawcy ratingów ESG powinni publicznie ujawniać informacje na temat metodyk, modeli i podstawowych założeń ratingowych, które stosują w swojej działalności w zakresie ratingów ESG oraz w każdym ze swoich produktów ratingowych z zakresu ESG. W świetle wykorzystania ratingów ESG przez inwestorów należy wyraźnie ujawniać w ramach produktów ratingowych, który wymiar podwójnej istotności uwzględniono w ratingu: czy jest to zarówno istotne ryzyko finansowe dla ocenianego podmiotu, jak i istotny wpływ ocenianego podmiotu na środowisko i ogół społeczeństwa, czy też tylko jeden z tych elementów. Należy również wyraźnie ujawniać, czy rating dotyczy innych

²⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

²⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) XX/XXXX ustanawiające europejski pojedynczy punkt dostępu zapewniający scentralizowany dostęp do publicznie dostępnych informacji mających znaczenie dla usług finansowych, rynków kapitałowych i zrównoważonego rozwoju (Dz.U. L [...] z [...], s. [...]).

aspektów. Z tego samego powodu dostawcy ratingów ESG powinni przekazywać subskrybentom ratingów ESG bardziej szczegółowe informacje na temat metodyk, modeli i podstawowych założeń ratingowych. Informacje te powinny pozwolić użytkownikom ratingów ESG z należytą starannością ocenić, czy mogą polegać na tych ratingach. Ujawniane informacje o modelach nie powinny jednak zawierać szczególnie chronionych informacji handlowych ani stwarzać utrudnień dla innowacji.

- (22) Dostawcy ratingów ESG powinni zapewnić, aby sporządzane przez nich ratingi ESG były niezależne, obiektywne i odpowiedniej jakości. Istotne jest wprowadzenie wymogów organizacyjnych, by zapobiegać potencjalnym konfliktom interesów i łagodzić ich skutki. Aby zapewnić sobie niezależność, dostawcy ratingów ESG powinni unikać sytuacji konfliktu interesów i odpowiednio zarządzać tymi konfliktami, gdy są one nieuniknione. Dostawcy ratingów ESG powinni w odpowiednim czasie ujawniać konflikty interesów. Powinni również prowadzić ewidencję wszystkich znaczących zagrożeń dla niezależności dostawcy ratingu ESG oraz jego pracowników i innych osób zaangażowanych w proces ratingu, a także gwarancji stosowanych w celu ograniczenia tych zagrożeń. Ponadto, aby uniknąć potencjalnych konfliktów interesów, dostawcy ratingów ESG nie powinni mieć możliwości oferowania szeregu innych usług, w tym usług konsultingowych, ratingów kredytowych, wskaźników referencyjnych, działalności inwestycyjnej, audytu ani działalności bankowej, ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. Wreszcie, aby zapobiegać konfliktom interesów, identyfikować i eliminować wszelkie konflikty interesów oraz zarządzać nimi i je ujawniać, a także aby zapewnić jakość, rzetelność i dokładność procesu ratingu ESG oraz procesu przeglądu, dostawcy ratingów ESG powinni ustanowić odpowiednie wewnętrzne strategie i procedury w odniesieniu do pracowników i innych osób zaangażowanych w proces ratingu. Taka polityka i takie procedury powinny w szczególności obejmować mechanizm kontroli wewnętrznej i komórkę ds. nadzoru zgodności z prawem.
- (23) Aby zapewnić większą jasność i zwiększyć zaufanie do działalności dostawców ratingów ESG, konieczne jest ustanowienie wymogów dotyczących bieżącego nadzoru nad dostawcami ratingów ESG na szczeblu Unii. Aby zapewnić równe warunki działania w odniesieniu do bieżącego nadzoru oraz wyeliminować ryzyko arbitrażu regulacyjnego w państwach członkowskich, należy powierzyć Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) wyłączną odpowiedzialność za udzielanie odnośnych zezwoleń i taki nadzór. Jednocześnie wyłączna odpowiedzialność powinna zoptymalizować podział zasobów nadzorczych na szczeblu unijnym, czyniąc z ESMA ośrodek nadzoru.
- (24) ESMA powinien mieć możliwość żądania wszelkich informacji niezbędnych do skutecznego wykonywania swoich zadań nadzorczych. Powinien zatem mieć możliwość żądania takich informacji od dostawców ratingów ESG, osób zaangażowanych w działalność w zakresie ratingów ESG, ocenianych podmiotów i stron trzecich, którym dostawcy ratingów ESG zlecieli funkcje operacyjne na zasadzie outsourcingu, oraz osób w inny sposób blisko i w znacznym stopniu powiązanych z dostawcami ratingów ESG lub działalnością w zakresie ratingów ESG.
- (25) ESMA powinien być w stanie wykonywać swoje zadania nadzorcze, w szczególności zobowiązywać dostawców ratingów ESG do zaprzestania naruszenia, do dostarczenia pełnych i prawidłowych informacji lub do poddania się dochodzeniu lub kontroli na miejscu. Aby zapewnić ESMA możliwość wykonywania tych zadań nadzorczych, ESMA powinien mieć możliwość nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych.

- (26) Biorąc pod uwagę rolę ESMA polegającą na udzielaniu zezwoleń i nadzorowaniu dostawców ratingów ESG, powinien on opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych, które nie wymagają dokonywania wyborów politycznych, i przedłożyć je Komisji. ESMA powinien doprecyzować informacje niezbędne do udzielenia zezwolenia dostawcom ratingów ESG. Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania tych wykonawczych standardów technicznych w drodze aktów delegowanych na podstawie art. 290 TFUE oraz zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010²⁸.
- (27) W ramach swojej roli polegającej na udzielaniu zezwoleń i nadzorowaniu dostawców ratingów ESG ESMA powinien mieć możliwość pobierania opłat nadzorczych od nadzorowanych podmiotów. Opłaty takie powinny być uiszczane przez nadzorowane podmioty.
- (28) W celu doprecyzowania elementów technicznych niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do specyfikacji procedury nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, w tym przepisów dotyczących prawa do obrony, przepisów tymczasowych, pobierania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, a także szczegółowych przepisów dotyczących okresów przedawnienia w zakresie nakładania i egzekwowania kar oraz rodzaju opłat, czynności, za które są one pobierane, wysokości opłat oraz sposobu ich uiszczania. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa²⁹. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te powinny otrzymywać wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji powinni móc systematycznie brać udział w posiedzeniach grup ekspertów Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (29) Konieczne jest wprowadzenie szeregu środków wspierających mniejszych dostawców ratingów ESG, aby umożliwić im kontynuowanie działalności lub wejście na rynek po dacie rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia. Środki takie powinny obejmować możliwość zwolnienia przez ESMA mniejszych dostawców ratingów ESG z szeregu wymogów organizacyjnych, jeżeli spełniają oni określone kryteria. Ponadto należy wprowadzić system przejściowy na pierwsze miesiące po rozpoczęciu stosowania niniejszego rozporządzenia, aby ułatwić początkowy etap stosowania w odniesieniu do mniejszych dostawców ratingów ESG. Wreszcie, opłaty nadzorcze powinny być proporcjonalne do rocznych przychodów netto ze sprzedaży danego dostawcy ratingów ESG.

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

²⁹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (30) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, mianowicie ustanowienie spójnego i skutecznego systemu eliminowania niedociągnięć i słabości związanych z ratingami ESG, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na szczeblu Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (31) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie bez uszczerbku dla art. 101 i 102 TFUE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie wprowadza wspólne podejście regulacyjne, aby zwiększyć rzetelność, przejrzystość, odpowiedzialność, dobre zarządzanie i niezależność działalności w zakresie ratingów ESG, przyczyniając się do przejrzystości i jakości ratingów ESG. Celem rozporządzenia jest przyczynienie się do sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego, a zarazem osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony konsumentów i inwestorów oraz zapobieganie pseudoekologicznemu marketingowi [ang. *greenwashing*] lub innym rodzajom wprowadzania w błąd, w tym pseudospołecznemu marketingowi [ang. *social-washing*], przez wprowadzenie wymogów dotyczących przejrzystości ratingów ESG oraz zasad organizacji i postępowania dostawców ratingów ESG.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do ratingów ESG sporządzanych przez dostawców ratingów ESG prowadzących działalność w Unii, które są ujawniane publicznie lub rozpowszechniane wśród regulowanych przedsiębiorstw finansowych w Unii, przedsiębiorstw objętych zakresem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE, organów publicznych Unii lub państw członkowskich.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do żadnego z poniższych:
 - a) prywatnych ratingów ESG, które nie są przeznaczone do publicznego ujawniania ani rozpowszechniania;
 - b) ratingów ESG sporządzonych przez regulowane przedsiębiorstwa finansowe w Unii, wykorzystywanych do celów wewnętrznych lub do wewnętrznego świadczenia usług finansowych i wewnętrznego dostarczania produktów finansowych;
 - c) dostarczania surowych danych ESG, które nie zawierają elementu ratingu ani oceny punktowej i nie są przedmiotem żadnego modelowania ani analizy skutkującej opracowaniem ratingu ESG;

- d) ratingów kredytowych sporządzanych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009³⁰;
- e) produktów lub usług zawierających element ratingu ESG;
- f) opinii drugiej strony w sprawie obligacji zrównoważonego rozwoju;
- g) ratingów ESG sporządzanych przez organy publiczne Unii lub państw członkowskich;
- h) ratingów ESG sporządzanych przez posiadającego zezwolenie dostawcę ratingu ESG, udostępnianych użytkownikom przez osobę trzecią;
- i) ratingów ESG sporządzanych przez banki centralne, spełniających wszystkie poniższe warunki:
 - a) nie są opłacane przez oceniany podmiot;
 - b) nie są ujawniane publicznie;
 - c) są dostarczane zgodnie z zasadami, normami i procedurami zapewniającymi adekwatność, rzetelność i niezależność działalności ratingowej, jak przewidziano w niniejszym rozporządzeniu, oraz
 - d) nie odnoszą się do instrumentów finansowych emitowanych przez odpowiednie państwa członkowskie banków centralnych.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „rating ESG” oznacza opinię, ocenę punktową lub połączenie obu tych elementów, które dotyczą podmiotu, instrumentu finansowego, produktu finansowego, profilu ESG lub charakterystyki ESG danego przedsiębiorstwa, ekspozycji przedsiębiorstwa na ryzyka ESG lub wpływu przedsiębiorstwa na ludzi, społeczeństwo i środowisko i które opierają się na ustalonej metodyce i określonym systemie rankingowym kategorii ratingowych oraz są udostępniane osobom trzecim, niezależnie od tego, czy taki rating ESG jest wyraźnie oznaczony jako „rating” czy „ocena punktowa ESG”;
- 2) „opinia” oznacza ocenę bazującą na metodyce opartej na zasadach i określonym systemie rankingowym kategorii ratingowych, w którym analityk ratingowy jest bezpośrednio zaangażowany w proces lub procesy ratingowe;
- 3) „ocena punktowa” oznacza miarę uzyskaną na podstawie danych, z zastosowaniem metodyki opartej na zasadach, i bazującą wyłącznie na wcześniej ustanowionym systemie lub modelu statystycznym lub algorytmicznym, bez żadnego dodatkowego istotnego wkładu analitycznego ze strony analityka;

³⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1).

- 4) „dostawcy ratingów ESG” oznaczają osobę prawną, która zajmuje się między innymi oferowaniem i rozpowszechnianiem ratingów ESG lub ocen punktowych w ramach wykonywania zawodu;
- 5) „regulowane przedsiębiorstwo finansowe w Unii” oznacza przedsiębiorstwo, niezależnie od jego formy prawnej, tj.:
- (i) instytucję kredytową w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013³¹;
 - (ii) firmę inwestycyjną w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE³²;
 - (iii) zarządzającego alternatywnym funduszem inwestycyjnym (ZAFI) w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE³³, w tym zarządzającego kwalifikowalnym funduszem venture capital w rozumieniu art. 3 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013³⁴, zarządzającego kwalifikowalnym funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej w rozumieniu art. 3 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013³⁵ oraz zarządzającego EDFI w rozumieniu art. 2 pkt 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/760³⁶;
 - (iv) spółkę zarządzającą przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE³⁷;

³¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

³² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

³³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy venture capital (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 1).

³⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 18).

³⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/760 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 98).

³⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

- (v) zakład ubezpieczeń w rozumieniu art. 13 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE³⁸;
- (vi) zakład reasekuracji w rozumieniu art. 13 pkt 4 dyrektywy 2009/138/WE;
- (vii) instytucję pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu art. 1 pkt 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341³⁹;
- (viii) instytucje emerytalne obsługujące programy emerytalne, które uznaje się za systemy zabezpieczenia społecznego objęte rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004⁴⁰ i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009⁴¹, jak również wszelkie podmioty prawne utworzone w celu inwestowania w ramach takich systemów zabezpieczenia społecznego;
- (ix) alternatywny fundusz inwestycyjny (AFI) zarządzany przez ZAFI w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE lub AFI nadzorowany na mocy mających zastosowanie przepisów krajowych;
- (x) UCITS w rozumieniu art. 1 ust. 2 dyrektywy nr 2009/65/WE;
- (xi) kontrahenta centralnego w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012⁴²;
- (xii) centralny depozyt papierów wartościowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014⁴³;
- (xiii) spółkę celową (podmiot specjalnego przeznaczenia) będącą zakładem ubezpieczeń lub reasekuracji, która uzyskała zezwolenie zgodnie z art. 211 dyrektywy 2009/138/WE;

³⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

³⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 37).

⁴⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1).

⁴¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1).

⁴² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

⁴³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).

- (xiv) jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402⁴⁴;
- (xv) ubezpieczeniową spółkę holdingową w rozumieniu art. 212 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2009/138/WE lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej w rozumieniu art. 212 ust. 1 lit. h) dyrektywy 2009/138/WE, która jest częścią grupy ubezpieczeniowej podlegającej nadzorowi na poziomie grupy na podstawie art. 213 tej dyrektywy i która nie jest zwolniona z nadzoru nad grupą na podstawie art. 214 ust. 2 tejże dyrektywy;
- (xvi) instytucję płatniczą w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. d) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366⁴⁵;
- (xvii) instytucję pieniądza elektronicznego w rozumieniu art. 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE⁴⁶;
- (xviii) dostawcę usług finansowania społecznościowego w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. e) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503⁴⁷;
- (xix) dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8 [wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków kryptoaktywów⁴⁸], który świadczy co najmniej jedną usługę w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 9 [wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków kryptoaktywów];
- (xx) repozytorium transakcji w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- (xxi) repozytorium sekurytyzacji w rozumieniu art. 2 pkt 23 rozporządzenia (UE) 2017/2402;

⁴⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).

⁴⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).

⁴⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7).

⁴⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsiębiorstw gospodarczych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz.U. L 347 z 20.10.2020, s. 1).

⁴⁸ COM(2020) 593 final.

- (xxii) administratora wskaźników referencyjnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011⁴⁹;
 - (xxiii) agencją ratingową w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1060/2009;
- 6) „analityk ratingowy” oznacza osobę, która wykonuje funkcje analityczne niezbędne do sporządzenia ratingu ESG;
 - 7) „oceniany podmiot” oznacza osobę prawną, instrument finansowy, produkt finansowy lub organ publiczny lub podmiot prawa publicznego, który jest bezpośrednio lub pośrednio oceniany w ramach ratingu lub oceny punktowej ESG, niezależnie od tego, czy zwrócono się o taki rating, i niezależnie od tego, czy osoba prawna dostarczyła informacje na potrzeby tego ratingu lub oceny punktowej ESG;
 - 8) „użytkownik” oznacza osobę fizyczną lub prawną, w tym organ publiczny lub podmiot prawa publicznego, dla której sporządzono rating ESG;
 - 9) „właściwe organy” oznaczają organy wyznaczone przez każde państwo członkowskie do celów niniejszego rozporządzenia;
 - 10) „kadra kierownicza wyższego szczebla” oznacza osobę lub osoby faktycznie kierujące działalnością dostawcy ratingów ESG oraz członka lub członków zarządu lub rady nadzorczej dostawcy ratingów ESG.
 - 11) „grupa dostawców ratingów ESG” oznacza grupę jednostek z siedzibą w Unii, która to grupa składa się z jednostki dominującej i jej jednostek zależnych w rozumieniu art. 2 dyrektywy 2013/34/UE oraz jednostek powiązanych ze sobą i której działalność zawodowa obejmuje sporządzanie ratingów ESG.

TYTUŁ II

SPORZĄDZANIE RATINGÓW ESG W UNII

Artykuł 4

Wymogi dotyczące sporządzania ratingów ESG w Unii

Każda osoba prawna, która chce sporządzać ratingi ESG w Unii, podlega jednemu z poniższych:

- a) wydanemu przez ESMA zezwoleniu, o którym mowa w art. 5;
- b) decyzji wykonawczej, o której mowa w art. 9;
- c) upoważnieniu do zatwierdzenia, o którym mowa w art. 10;

⁴⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1).

- d) uznaniu, o którym mowa w art. 11;

ROZDZIAŁ 1

Zezwolenie na sporządzanie ratingów ESG w Unii

Artykuł 5

Wniosek o udzielenie zezwolenia na sporządzanie ratingu ESG

1. Osoby prawne mające siedzibę w Unii, które chcą sporządzać ratingi ESG w Unii, składają do ESMA wniosek o udzielenie zezwolenia.
2. Wniosek o udzielenie zezwolenia zawiera wszystkie informacje wymienione w załączniku I i jest składany w dowolnym z języków urzędowych Unii. Do wszelkiej innej komunikacji między ESMA a dostawcami ratingów ESG i ich pracownikami stosuje się odpowiednio rozporządzenie Rady nr 1⁵⁰.
3. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania informacji wymienionych w załączniku I.

ESMA przedkłada Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia XX XXXX XXXX.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. Posiadający zezwolenie dostawca ratingów ESG musi spełniać przez cały czas warunki uzyskania pierwszego zezwolenia.
5. Dostawcy ratingów ESG bez zbędnej zwłoki powiadamiają ESMA o wszelkich istotnych zmianach warunków uzyskania pierwszego zezwolenia, w tym o każdym otwarciu lub zamknięciu oddziału w Unii.

Artykuł 6

Rozpatrzenie przez ESMA wniosku o udzielenie zezwolenia dostawcom ratingów ESG

1. W terminie 30 dni roboczych od otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 5 ust. 2, ESMA ocenia, czy jest on kompletny. Jeżeli wniosek nie jest kompletny, ESMA wyznacza termin, w którym wnioskodawca ma przedłożyć dodatkowe informacje.
2. Po przeprowadzeniu oceny kompletności wniosku ESMA powiadamia wnioskodawcę o wyniku tej oceny.
3. W terminie 120 dni roboczych od powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, ESMA przyjmuje w pełni uzasadnioną decyzję o udzieleniu zezwolenia lub o odmowie udzielenia zezwolenia.

⁵⁰ Rozporządzenie Rady nr 1 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385).

4. ESMA może przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 3, do 140 dni roboczych, w szczególności w przypadku gdy wnioskodawca:
 - a) zamierza zatwierdzać ratingi ESG, o których mowa w art. 10;
 - b) zamierza stosować outsourcing; lub
 - c) zwraca się z wnioskiem o zwolnienie z obowiązku spełniania wymogów zgodnie z art. 20.
5. Decyzja przyjęta przez ESMA na mocy ust. 3 wchodzi w życie piątego dnia roboczego po jej przyjęciu.

Artykuł 7

Decyzja o udzieleniu zezwolenia lub o odmowie udzielenia zezwolenia na sporządzanie ratingów ESG oraz powiadomienie o tej decyzji

1. ESMA udziela zezwolenia wnioskodawcy jako dostawcy ratingów ESG, jeżeli po rozpatrzeniu wniosku, o którym mowa w art. 6, stwierdzi, że wnioskodawca spełnia warunki sporządzania ratingów określone w niniejszym rozporządzeniu.
2. ESMA powiadamia wnioskodawcę decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, w terminie pięciu dni roboczych od jej podjęcia.
3. ESMA informuje Komisję, EUNB i EIOPA o wszelkich decyzjach podjętych na podstawie ust. 2.
4. Zezwolenie obowiązuje na całym terytorium Unii.

Artykuł 8

Cofnięcie lub zawieszenie zezwolenia

1. ESMA cofa lub zawiesza zezwolenie dostawcy ratingów ESG w każdym z następujących przypadków:
 - a) dostawca ratingów ESG wyraźnie zrzekł się zezwolenia lub nie dostarczył ratingów ESG przez dziewięć miesięcy poprzedzających to cofnięcie lub zawieszenie;
 - b) dostawca ratingów ESG uzyskał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub w jakikolwiek inny niezgodny z prawem sposób;
 - c) dostawca ratingów ESG przestał spełniać warunki, na jakich uzyskał zezwolenie;
 - d) dostawca ratingów ESG poważnie lub wielokrotnie naruszył niniejsze rozporządzenie.
2. Decyzja o cofnięciu lub zawieszeniu zezwolenia wchodzi w życie ze skutkiem natychmiastowym w całej Unii.

ROZDZIAŁ 2

Sporządzanie ratingów ESG w Unii przez dostawców ratingów ESG z państw trzecich

Artykuł 9

Decyzja w kwestii równoważności

1. Dostawca ratingów ESG z państwa trzeciego, który chce sporządzać ratingi ESG w Unii, może to uczynić wyłącznie wtedy, gdy jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 13, oraz o ile spełnia wszystkie następujące warunki:
 - a) dostawca ratingów ESG z państwa trzeciego jest osobą prawną, posiada zezwolenie lub jest zarejestrowany jako dostawca ratingów ESG w danym państwie trzecim oraz podlega nadzorowi tego państwa trzeciego;
 - b) dostawca ratingów ESG z państwa trzeciego powiadomił ESMA o zamiarze sporządzania ratingów ESG w Unii i przekazał ESMA nazwę właściwego organu odpowiedzialnego za nadzór nad nim w państwie trzecim;
 - c) Komisja przyjęła decyzję w kwestii równoważności zgodnie z ust. 2;
 - d) ustalenia dotyczące współpracy, o których mowa w ust. 4, są operacyjne.
2. Komisja może przyjąć decyzję wykonawczą stwierdzającą, że ramy prawne i praktyki nadzorcze państwa trzeciego gwarantują, że:
 - a) dostawcy ratingów ESG posiadający zezwolenie lub zarejestrowani w tym państwie trzecim spełniają obowiązujące wymogi równoważne wymogom określonym w niniejszym rozporządzeniu,
 - b) zgodność z obowiązującymi wymogami, o których mowa w lit. a), podlega skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu w tym państwie trzecim.

Do celów lit. a) Komisja bierze pod uwagę, czy ramy prawne i praktyki nadzorcze państwa trzeciego zapewniają zgodność z zaleceniami IOSCO dotyczącymi ratingów ESG opublikowanymi w listopadzie 2021 r.

Taką decyzję wykonawczą przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 47.

3. Komisja może przyjąć akt delegowany zgodnie z art. 45 w celu określenia warunków, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b). Komisja może uzależnić stosowanie decyzji wykonawczej, o której mowa w ust. 2, od:
 - a) faktycznego spełniania na bieżąco przez dane państwo trzecie wszelkich warunków określonych w tej decyzji wykonawczej, mających na celu zapewnienie równoważnych standardów nadzorczych i regulacyjnych;
 - b) możliwości skutecznego wykonywania przez ESMA zadań z zakresu monitorowania, o których mowa w art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
4. ESMA dokonuje ustaleń dotyczących współpracy z właściwymi organami państw trzecich, których ramy prawne i praktyki nadzorcze uznano za równoważne zgodnie z ust. 2. W ramach takich ustaleń określa się wszystkie następujące elementy:
 - a) mechanizm wymiany informacji między ESMA a właściwymi organami odnośnych państw trzecich, obejmujący dostęp do wszystkich istotnych informacji, o które zwrócił się ESMA, dotyczących dostawcy ratingów ESG posiadającego zezwolenie lub zarejestrowanego w tym państwie trzecim;
 - b) mechanizm szybkiego powiadamiania ESMA, w przypadku gdy właściwy organ państwa trzeciego uzna, że dostawca ratingów ESG posiadający zezwolenie lub zarejestrowany w tym państwie trzecim i nadzorowany przez ten właściwy organ państwa trzeciego narusza warunki zezwolenia lub rejestracji lub inne prawo krajowe w tym państwie trzecim;

- c) procedury dotyczące koordynacji działań nadzorczych, w tym kontroli na miejscu.

Artykuł 10

Zatwierdzanie ratingów ESG sporządzonych przez dostawcę ratingów ESG z państwa trzeciego

1. Dostawca ratingów ESG mający siedzibę w Unii i posiadający zezwolenie zgodnie z art. 7 może zatwierdzać ratingi ESG sporządzone przez dostawcę ratingów ESG z państwa trzeciego należącego do tej samej grupy, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) dostawca ratingów ESG mający siedzibę w Unii złożył do ESMA wniosek o udzielenie zezwolenia na takie zatwierdzanie;
 - b) dostawca ratingów ESG mający siedzibę w Unii sprawdził i jest w stanie na bieżąco wykazać ESMA, że sporządzenie ratingu ESG, który ma zostać zatwierdzony, spełnia wymogi co najmniej tak samo rygorystyczne jak wymogi niniejszego rozporządzenia;
 - c) dostawca ratingów ESG mający siedzibę w Unii posiada wiedzę fachową niezbędną do skutecznego monitorowania sporządzania ratingów ESG przez dostawcę ratingów ESG z państwa trzeciego oraz do zarządzania wszelkim powiązaniem ryzykiem;
 - d) istnieje obiektywny powód, dla którego dostawca ratingów ESG z państwa trzeciego musi sporządzić rating ESG i dlatego ten rating ESG musi zostać zatwierdzony do wykorzystania w Unii;
 - e) dostawca ratingów ESG mający siedzibę w Unii przekazuje ESMA na jego wniosek wszelkie informacje niezbędne ESMA do bieżącego nadzorowania przestrzegania niniejszego rozporządzenia przez dostawcę ratingów ESG z państwa trzeciego;
 - f) w przypadku gdy dostawca ratingu ESG z państwa trzeciego podlega nadzorowi, zawierane jest odpowiednie ustalenie dotyczące współpracy między ESMA a właściwym organem państwa trzeciego, w którym dostawca ratingu ESG ma siedzibę, w celu zapewnienia skutecznej wymiany informacji;

do celów akapitu pierwszego lit. b) ESMA może uznać, że zgodność sporządzania ratingu ESG, który ma zostać zatwierdzony, z zaleceniami IOSCO dotyczącymi ratingów ESG, jest równoważna ze zgodnością z wymogami niniejszego rozporządzenia.
2. Dostawca ratingów ESG ubiegający się o możliwość zatwierdzania, o której mowa w ust. 1, przekazuje ESMA wszelkie informacje niezbędne do stwierdzenia przez ESMA, że w chwili składania wniosku spełnione są wszystkie warunki, o których mowa we wspomnianym ustępie.
3. W terminie 90 dni roboczych od otrzymania wniosku o zatwierdzanie, o którym mowa w ust. 1, ESMA rozpatruje ten wniosek i podejmuje decyzję o udzieleniu zezwolenia na zatwierdzenie lub o nieudzieleniu takiego zezwolenia. ESMA podaje do wiadomości publicznej decyzję o zatwierdzeniu dostarczoną przez dostawcę ratingów ESG z państwa trzeciego.
4. Zatwierdzony rating ESG uznaje się za rating ESG przyznany przez zatwierdzającego dostawcę ratingów ESG. Zatwierdzający dostawca nie może

wykorzystywać zatwierdzenia w celu uniknięcia lub obejścia wymogów niniejszego rozporządzenia.

5. Dostawca ratingów ESG, który zatwierdził rating ESG przyznany przez dostawcę ratingów ESG z państwa trzeciego, ponosi pełną odpowiedzialność za taki rating ESG oraz za wypełnianie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.
6. W przypadku gdy ESMA ma uzasadnione powody, aby uznać, że warunki określone w ust. 1 nie są już spełniane, jest on uprawniony do zażądania od zatwierdzającego dostawcy ratingów ESG zaprzestania zatwierdzania.

Artykuł 11

Uznawanie dostawców ratingów ESG z państw trzecich

1. Do czasu przyjęcia przez Komisję decyzji w kwestii równoważności, o której mowa w art. 9, lub, jeżeli została już przyjęta, w przypadku uchylenia decyzji w kwestii równoważności dostawcy ratingów ESG z państw trzecich, których roczne przychody netto ze sprzedaży w ramach działalności w zakresie ratingów ESG nie przekraczają 12 mln EUR przez trzy kolejne lata, mogą sporządzać ratingi ESG regulowanym przedsiębiorstwom finansowym w Unii, pod warunkiem że ESMA uznał danego dostawcę ratingów ESG z państwa trzeciego zgodnie z ust. XX i YY niniejszego artykułu.
2. Dostawcy ratingów ESG z państw trzecich, którzy chcą zostać uznani i o których mowa w ust. 1, spełniają wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu i występują do ESMA o uznanie. Dostawcy ratingów ESG mogą spełnić ten warunek, stosując zalecenia IOSCO dotyczące ratingów ESG, pod warunkiem że takie zastosowanie jest równoważne z wymogami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

Do celów akapitu pierwszego ESMA może uwzględnić ocenę przeprowadzoną przez niezależnego audytora zewnętrznego lub certyfikację właściwego organu państwa trzeciego, w którym dostawca ratingów ESG z państwa trzeciego ma siedzibę.

3. Dostawcy ratingów ESG z państw trzecich, którzy chcą zostać uznani zgodnie z ust. 1, muszą posiadać przedstawiciela prawnego. Przedstawiciel ten musi być osobą prawną mającą siedzibę w Unii i wyraźnie wyznaczoną przez tego dostawcę ratingów ESG z państwa trzeciego do podejmowania w imieniu tego dostawcy czynności w związku z obowiązkami dostawcy ratingów ESG wynikającymi z niniejszego rozporządzenia i w tym zakresie ponosi odpowiedzialność wobec ESMA.
4. Przed uznaniem, o którym mowa w ust. 1, dostawca ratingów ESG z państwa trzeciego przekazuje ESMA następujące informacje:
 - a) wszelkie informacje niezbędne ESMA do upewnienia się, czy dany dostawca ratingów ESG z państwa trzeciego wdrożył wszystkie niezbędne ustalenia, aby spełnić wymogi, o których mowa w ust. 2;
 - b) wykaz swoich rzeczywistych lub przyszłych ratingów ESG, które mają być udostępniane w Unii;
 - c) w stosownych przypadkach, nazwę i dane kontaktowe właściwego organu w państwie trzecim odpowiedzialnego za nadzór nad tym dostawcą.

ESMA sprawdza, czy warunki określone w ust. 2 i 3 zostały spełnione w terminie 90 dni roboczych od otrzymania wniosku, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

5. ESMA uznaje dostawcę ratingów ESG z państwa trzeciego, o którym mowa w ust. 1, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) dostawca ratingów ESG z państwa trzeciego spełnił wszystkie warunki określone w ust. 2, 3 i 4
 - b) w przypadku gdy dostawca ratingów ESG z państwa trzeciego podlega nadzorowi, ESMA dąży do zawarcia odpowiedniego ustalenia dotyczącego współpracy z odpowiednim właściwym organem państwa trzeciego, w którym dostawca ratingów ESG ma siedzibę, w celu zapewnienia skutecznej wymiany informacji;
6. Uznanie nie następuje, jeżeli przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne państwa trzeciego, w którym dostawca ratingów ESG z państwa trzeciego ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, bądź, w stosownych przypadkach, ograniczenia uprawnień nadzorczych i uprawnień w zakresie prowadzenia postępowań wyjaśniających właściwego organu tego państwa trzeciego uniemożliwiają skuteczne sprawowanie nadzoru przez ESMA zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
7. ESMA nakłada grzywny zgodnie z art. 30, zawiesza lub, w stosownych przypadkach, cofa uznanie, o którym mowa w ust. 1, jeżeli ma uzasadnione powody, oparte na udokumentowanych dowodach, aby uznać, że dostawca ratingów ESG:
 - a) działa lub działał z wyraźną szkodą dla interesów użytkowników jego ratingów ESG lub prawidłowego funkcjonowania rynków;
 - b) poważnie naruszył mające zastosowanie wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu;
 - c) złożył fałszywe oświadczenia lub wykorzystał wszelkie inne niezgodne z prawem środki w celu uzyskania uznania.
8. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających formę i treść wniosku, o którym mowa w ust. 2, a w szczególności sposób prezentacji informacji wymaganych w ust. 4. ESMA przedkłada te projekty Komisji.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 12

Ustalenia dotyczące współpracy

1. Wszelkie ustalenia dotyczące współpracy, o których mowa w art. 9 ust. 4, art. 10 ust. 1 lit. f) i art. 11 ust. 5 lit. b), podlegają gwarancjom zachowania tajemnicy zawodowej, które są co najmniej równoważne gwarancjom określonym w art. 44.

Wymiana informacji prowadzona na podstawie takich ustaleń dotyczących współpracy ma na celu wykonywanie zadań ESMA lub właściwych organów.

2. W odniesieniu do przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego ESMA stosuje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁵¹.

ROZDZIAŁ 3

Rejestr i dostępność informacji

Artykuł 13

Rejestr dostawców ratingów ESG i dostępność informacji za pośrednictwem europejskiego pojedynczego punktu dostępu (ESAP)

1. ESMA ustanawia i prowadzi rejestr zawierający informacje na temat wszystkich następujących kwestii:
 - a) tożsamość dostawców ratingów ESG posiadających zezwolenie zgodnie z art. 7;
 - b) tożsamość dostawców ratingów ESG z państw trzecich, którzy spełniają warunki określone w art. 9, oraz właściwych organów państw trzecich odpowiedzialnych za nadzór nad tymi dostawcami ratingów ESG z państw trzecich;
 - c) tożsamość zatwierdzającego dostawcy ratingów ESG i zatwierdzonego dostawcy ratingów ESG z państwa trzeciego, o którym mowa w art. 10, oraz, w stosownych przypadkach, właściwych organów państwa trzeciego, które są odpowiedzialne za nadzór nad zatwierdzonym dostawcą ratingów ESG z państwa trzeciego;
 - d) tożsamość dostawców ratingów ESG z państw trzecich, którzy zostali uznani zgodnie z art. 11, oraz, w stosownych przypadkach, właściwych organów państwa trzeciego odpowiedzialnych za nadzór nad tymi dostawcami ratingów ESG z państw trzecich;
2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest publicznie dostępny na stronie internetowej ESMA i w razie potrzeby niezwłocznie aktualizowany.
3. Od 1 stycznia 2028 r., podając do wiadomości publicznej wszelkie informacje zgodnie z art. 18 ust. 1 i art. 21 ust. 1, dostawca ratingów ESG w tym samym czasie przekazuje te informacje właściwemu organowi gromadzącemu dane, o którym mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, aby zapewnić ich dostępność za pośrednictwem europejskiego pojedynczego punktu dostępu ustanowionego na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) XX/XXXX* [rozporządzenia w sprawie ESAP].

⁵¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

4. Informacje te są zgodne ze wszystkimi poniższymi wymogami:
- a) informacje te przygotowuje się w formacie umożliwiającym pobranie danych zgodnie z art. 2 pkt 3 rozporządzenia (UE) XX/XXXX [rozporządzenia w sprawie ESAP] lub, jeżeli wymaga tego prawo Unii, w formacie nadającym się do odczytu maszynowego, zgodnie z definicją w art. 2 pkt 4 rozporządzenia (UE) XX/XXXX [rozporządzenia w sprawie europejskiego pojedynczego punktu dostępu];
 - b) do informacji dołącza się następujące metadane:
 - 1) wszystkie nazwy dostawców ratingów ESG przekazujących informacje;
 - 2) identyfikator podmiotu prawnego dostawcy ratingów ESG określony zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia (UE) XX/XXXX [rozporządzenia w sprawie ESAP];
 - 3) wielkość dostawcy ratingów ESG określoną zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia (UE) XX/XXXX [rozporządzenia w sprawie ESAP];
 - 4) rodzaj informacji sklasyfikowanych zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia (UE) XX/XXXX [rozporządzenia w sprawie ESAP];
 - 5) metadane określające, czy informacje zawierają dane osobowe.
5. Do celów ust. 1 lit. b) ppkt (ii) dostawcy ratingów ESG uzyskują identyfikator podmiotu prawnego określony zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia (UE) XX/XXXX [rozporządzenia w sprawie ESAP].
6. Do celów udostępniania za pośrednictwem europejskiego pojedynczego punktu dostępu informacji, o których mowa w ust. 1, organem gromadzącym dane określonym w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) XX/XXXX [rozporządzenia w sprawie ESAP] jest ESMA.
7. Od 1 stycznia 2028 r. informacje, o których mowa w ust. 1 i w art. 10 ust. 3, art. 33 ust. 1, art. 34 i 35, są udostępniane za pośrednictwem europejskiego pojedynczego punktu dostępu. W tym celu organem gromadzącym dane określonym w art. 2 pkt 2 tego rozporządzenia jest ESMA. Informacje te przygotowuje się w formacie umożliwiającym pobranie danych zgodnie z art. 2 pkt 3 rozporządzenia (UE) XX/XXXX [rozporządzenia w sprawie ESAP], obejmują one metadane dotyczące nazw i, w miarę dostępności, identyfikator podmiotu prawnego dostawcy ratingów ESG, określony zgodnie z art. 7 ust. 4 tego rozporządzenia, rodzaj informacji sklasyfikowanych zgodnie z art. 7 ust. 4 tego rozporządzenia oraz to, czy informacje te obejmują dane osobowe.
8. W celu zapewnienia skutecznego gromadzenia danych przekazywanych zgodnie z ust. 3 i zarządzania nimi ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, aby określić:
- a) wszelkie pozostałe metadane dołączane do informacji;
 - b) strukturę danych zawartych w informacjach;
 - c) w odniesieniu do jakich informacji wymagany jest format nadający się do odczytu maszynowego oraz jaki format nadający się do odczytu maszynowego należy stosować.

Przed opracowaniem projektów wykonawczych standardów technicznych ESMA przeprowadza ocenę kosztów i korzyści. Do celów lit. c) ESMA ocenia zalety i wady różnych

formatów nadających się do odczytu maszynowego i przeprowadza odpowiednie badania praktyczne.

ESMA przedkłada Komisji wspomniane projekty wykonawczych standardów technicznych.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

9. W razie potrzeby ESMA przyjmuje wytyczne dla podmiotów, aby zapewnić prawidłowość metadanych przedłożonych zgodnie z ust. 8 akapit pierwszy lit. a).

TYTUŁ III

RZETELNOŚĆ I WIARYGODNOŚĆ DZIAŁALNOŚCI W ZAKRESIE RATINGÓW ESG

ROZDZIAŁ 1

Wymogi organizacyjne, procesy i dokumenty dotyczące zarządzania

Artykuł 14

Zasady ogólne

1. Dostawcy ratingów ESG zapewniają niezależność swojej działalności w zakresie ratingów, w tym od wszelkich wpływów i ograniczeń politycznych i gospodarczych.
2. Dostawcy ratingów ESG posiadają zasady i procedury zapewniające, aby ich ratingi ESG były sporządzane i publikowane lub udostępniane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
3. Dostawcy ratingów ESG stosują systemy, zasoby i procedury, które są odpowiednie i skuteczne, w celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.
4. Dostawcy ratingów ESG przyjmują i wdrażają pisemną politykę i procedury zapewniające, aby ich ratingi ESG opierały się na dogłębnej analizie wszystkich istotnych informacji, którymi dysponują.
5. Dostawcy ratingów ESG przyjmują i wdrażają wewnętrzną politykę i procedury dotyczące należytej staranności, zapewniające, aby ich interesy biznesowe nie wpływały negatywnie na niezależność lub dokładność działań w zakresie oceny.
6. Dostawcy ratingów ESG przyjmują i wdrażają odpowiednie procedury administracyjne i księgowość, mechanizmy kontroli wewnętrznej oraz skuteczne rozwiązania w zakresie kontroli i zabezpieczeń systemów przetwarzania danych.
7. Dostawcy ratingów ESG stosują w odniesieniu do sporządzanych przez siebie ratingów ESG metodyki ratingowe, które są rygorystyczne, systematyczne, obiektywne i podlegające walidacji, oraz posługują się tymi metodykami ratingowymi w sposób ciągły.
8. Dostawcy ratingów ESG przeprowadzają przegląd metodyk ratingowych, o których mowa w ust. 6, na bieżąco i co najmniej raz w roku.
9. Dostawcy ratingów ESG przynajmniej raz w roku monitorują i oceniają adekwatność i skuteczność systemów, zasobów i procedur, o których mowa w ust. 2, oraz stosują odpowiednie środki w celu wyeliminowania wszelkich niedociągnięć.

10. Dostawcy ratingów ESG ustanawiają i utrzymują stałą i skuteczną jednostkę nadzorczą w celu zapewnienia nadzoru nad wszystkimi aspektami sporządzania swoich ratingów ESG.

Dostawcy ratingów ESG opracowują i utrzymują solidne procedury dotyczące swojej jednostki nadzorczej.

11. Dostawcy ratingów ESG przyjmują, wdrażają i egzekwują środki w celu zapewnienia, aby sporządzane przez nich ratingi ESG opierały się na wnikliwej analizie wszystkich dostępnych im informacji, istotnych dla ich analizy, zgodnie z metodykami ratingowymi, którymi się posługują. Przyjmują oni wszelkie niezbędne środki, aby informacje wykorzystywane przy przyznawaniu ratingów ESG były odpowiedniej jakości i pochodziły z wiarygodnych źródeł. Dostawcy ratingów ESG wyraźnie zaznaczają, że ich ratingi ESG są ich własną opinią.
12. Dostawcy ratingów ESG nie ujawniają informacji na temat swojego kapitału intelektualnego, własności intelektualnej, know-how ani wyników innowacji, które kwalifikowałyby się jako tajemnice przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943⁵².
13. Dostawcy ratingów ESG wprowadzają zmiany w swoich ratingach ESG wyłącznie zgodnie ze swoimi metodykami ratingowymi opublikowanymi zgodnie z art. 21.

Artykuł 15

Oddzielenie działalności w zakresie ratingów ESG od innych rodzajów działalności

1. Dostawcy ratingów ESG nie mogą prowadzić żadnego z następujących rodzajów działalności:
 - a) działalność doradcza na rzecz inwestorów lub przedsiębiorstw;
 - b) sporządzanie i sprzedaż ratingów kredytowych;
 - c) opracowanie wskaźników referencyjnych;
 - d) działalność inwestycyjna;
 - e) czynności audytowe;
 - f) działalność bankowa, ubezpieczeniowa lub reasekuracyjna.
2. Dostawcy ratingów ESG zapewniają, aby świadczenie usług innych niż te, o których mowa w ust. 1, nie stwarzało ryzyka konfliktu interesów w ich działalności w zakresie ratingów ESG.

Artykuł 16

Analitycy ratingowi, pracownicy i inne osoby zaangażowane w sporządzanie ratingów ESG

⁵² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem (Dz.U. L 157 z 15.6.2016, s. 1).

1. Dostawcy ratingów ESG zapewniają, aby analitycy ratingowi, pracownicy i wszelkie inne osoby fizyczne, z których usług korzystają lub które są pod ich kontrolą i które są bezpośrednio zaangażowane w sporządzanie ratingów ESG, w tym analitycy bezpośrednio uczestniczący w procesie ratingowym oraz osoby zaangażowane w sporządzanie ocen punktowych, posiadali wiedzę i doświadczenie niezbędne do wykonywania powierzonych obowiązków i zadań.
2. Dostawcy ratingów ESG zapewniają, aby osoby, o których mowa w ust. 1, nie mogły inicjować negocjacji dotyczących opłat lub płatności ani uczestniczyć w takich negocjacjach z żadnym ocenianym podmiotem lub jakąkolwiek osobą bezpośrednio lub pośrednio powiązaną z ocenianym podmiotem poprzez kontrolę.
3. Osoby, o których mowa w ust. 1, nie kupują ani nie sprzedają żadnych instrumentów finansowych emitowanych, gwarantowanych ani w inny sposób wspieranych przez oceniany podmiot inny niż jednostki uczestnictwa w zdywersyfikowanych programach zbiorowego inwestowania, w tym w zarządzanych funduszach, ani nie angażują się w żadną transakcję na takich instrumentach finansowych.
4. Osoby, o których mowa w ust. 1, nie uczestniczą w ustalaniu ratingu ESG żadnego ocenianego podmiotu ani w inny sposób nie wpływają na jego ustalenie, jeżeli osoby te:
 - a) są posiadaczami instrumentów finansowych ocenianego podmiotu innych niż jednostki uczestnictwa w zdywersyfikowanych programach zbiorowego inwestowania;
 - b) są posiadaczami instrumentów finansowych jakiegokolwiek podmiotu powiązanego z ocenianym podmiotem, których posiadanie może wywołać lub może zostać uznane za potencjalnie wywołujące konflikt interesów, innych niż jednostki uczestnictwa w zdywersyfikowanych programach zbiorowego inwestowania;
 - c) były niedawno związane stosunkiem pracy, stosunkiem gospodarczym lub innym rodzajem relacji z ocenianym podmiotem, które mogą wywoływać lub mogą zostać uznane za potencjalnie wywołujące konflikt interesów.
5. Dostawcy ratingów ESG zapewniają, aby osoby, o których mowa w ust. 1:
 - a) zastosowały wszelkie uzasadnione środki w celu ochrony majątku i rejestrów będących w posiadaniu dostawcy ratingów ESG przed oszustwem, kradzieżą lub użyciem niezgodnym z przeznaczeniem, biorąc pod uwagę charakter, skalę i złożoność działalności dostawcy ratingów ESG oraz charakter i zakres jego działalności w zakresie ratingów ESG;
 - b) nie udostępniały poufnych informacji powierzonych dostawcy ratingów ESG osobom, które nie są bezpośrednio zaangażowane w prowadzenie działalności w zakresie ratingów ESG, w tym analitykom ratingowym i pracownikom jakiegokolwiek osoby bezpośrednio lub pośrednio powiązanej z dostawcą ratingów ESG poprzez kontrolę, ani żadnej innej osobie fizycznej, z której usług korzysta lub korzystała lub której usługi kontroluje jakakolwiek osoba bezpośrednio lub pośrednio powiązana z dostawcą ratingów ESG poprzez kontrolę;
 - c) nie wykorzystywały ani nie udostępniały informacji poufnych w żadnym innym celu niż prowadzenie działalności w zakresie ratingów ESG, w tym na potrzeby obrotu instrumentami finansowymi.

6. Osoby, o których mowa w ust. 1, które uważają, że dowolna inna osoba, o której mowa w ust. 1, brała udział w działaniach, które uznają za nielegalne, niezwłocznie informują o tym komórkę nadzoru zgodności z prawem. Dostawca ratingów ESG zapewnia, aby takie zgłoszenie nie miało żadnych negatywnych konsekwencji dla osoby zgłaszającej.
7. W przypadku gdy analityk ratingowy wypowiada stosunek pracy u dostawcy ratingów ESG i rozpoczyna pracę w ocenianym podmiocie, w którego opracowywaniu ratingu uczestniczył, dostawca ratingów ESG przeprowadza przegląd pracy analityka ratingowego w okresie jednego roku poprzedzającego jego odejście.
8. Osoby, o których mowa w ust. 1, nie mogą zajmować kluczowych stanowisk kierowniczych w ocenianym podmiocie przez sześć miesięcy po sporządzeniu takiego ratingu.

Artykuł 17

Wymogi dotyczące prowadzenia rejestrów

1. Dostawcy ratingów ESG rejestrują swoją działalność w zakresie ratingów ESG. Rejestry te zawierają informacje wymienione w załączniku II.
2. Dostawcy ratingów ESG przechowują informacje, o których mowa w ust. 1, przez co najmniej pięć lat i w takiej formie, aby możliwe było powielenie i pełne zrozumienie ustalenia ratingu ESG.

Artykuł 18

Mechanizm rozpatrywania skarg

1. Dostawcy ratingów ESG posiadają i publikują na swojej stronie internetowej procedury przyjmowania i rozpatrywania skarg oraz prowadzenia rejestrów dotyczących skarg.
2. Procedury, o których mowa w ust. 1, zapewniają, aby:
 - a) dostawca ratingów ESG udostępnił publicznie politykę rozpatrywania skarg, za pomocą której można składać skargi na:
 - 1) źródła danych wykorzystanych na potrzeby konkretnego ratingu ESG;
 - 2) sposób, w jaki zastosowano metodykę ratingową w odniesieniu do konkretnego ratingu ESG;
 - 3) kwestię, czy konkretny rating ESG był reprezentatywny dla ocenianego podmiotu;
 - 4) proponowaną zmianę procesu sporządzania ratingu ESG;
 - 5) inne decyzje dotyczące ratingu ESG;

- b) skargi rozpatrywano w sposób terminowy i sprawiedliwy oraz aby skarżący został poinformowany o wyniku dochodzenia w rozsądnym terminie, chyba że takie powiadomienie byłoby sprzeczne z celami porządku publicznego lub z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014⁵³;
- c) sprawę badano w sposób niezależny, bez udziału personelu, który jest związany z przedmiotem skargi.

Artykuł 19

Outsourcing

1. Dostawcy ratingów ESG nie zlecają na zasadzie outsourcingu ważnych funkcji operacyjnych, jeżeli taki outsourcing w istotny sposób pogorszyłby jakość polityki i procedur kontroli wewnętrznej dostawcy ratingów ESG lub zdolność Europejskiego Urzędu Nadzoru i Papierów Wartościowych (ESMA) do nadzorowania wypełniania przez dostawcę ratingów ESG obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.
2. Dostawcy ratingów ESG, którzy zlecają na zasadzie outsourcingu funkcje, wszelkie usługi lub czynności istotne dla sporządzania ratingów ESG, pozostają w pełni odpowiedzialni za wywiązywanie się ze wszystkich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.
3. Dostawcy ratingów ESG, którzy zlecają na zasadzie outsourcingu funkcje, wszelkie usługi lub czynności istotne dla sporządzania ratingów ESG, pozostają w pełni odpowiedzialni za ujawnianie informacji, o których mowa w załączniku II.

Artykuł 20

Zwolnienia z wymogów w zakresie zarządzania

1. ESMA może zwolnić dostawcę ratingów ESG, na jego wniosek, z obowiązku spełnienia niektórych wymogów określonych w art. 14, jeżeli dostawca ratingów ESG jest w stanie wykazać, że wymogi te są niewspółmierne do charakteru, skali i złożoności jego działalności oraz charakteru i zakresu sporządzania ratingów ESG, oraz pod warunkiem że:
 - a) dostawca ratingów ESG jest małym lub średnim przedsiębiorstwem zgodnie z kryteriami określonymi w art. 3 dyrektywy 2013/34/UE;
 - b) dostawca ratingów ESG wdrożył środki i procedury – w szczególności mechanizmy kontroli wewnętrznej, ustalenia i środki dotyczące sprawozdawczości – które zapewniają niezależność analityków ratingowych i osób zatwierdzających ratingi ESG oraz które zapewniają skuteczne przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia;

⁵³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1).

- c) wielkość dostawcy ratingów ESG nie została określona w sposób pozwalający dostawcy ratingów ESG lub grupie dostawców ratingów ESG na uchylanie się od obowiązku spełniania wymogów niniejszego rozporządzenia.
2. W przypadku grupy dostawców ratingów ESG ESMA zapewnia, aby co najmniej jeden z dostawców ratingów ESG w grupie nie był zwolniony z wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

ROZDZIAŁ 2

Wymogi dotyczące przejrzystości

Artykuł 21

Publiczne ujawnianie metodyk, modeli i kluczowych założeń ratingowych stosowanych w działalności w zakresie ratingów ESG

1. Dostawcy ratingów ESG ujawniają na swojej stronie internetowej metodyki, modele i kluczowe założenia ratingowe stosowane w swojej działalności w zakresie ratingów ESG, w tym informacje, o których mowa w załączniku III pkt 1.
2. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania elementów, które należy ujawnić zgodnie z ust. 1.
3. ESMA przedkłada Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia XX XXXX XXXX.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 22

Ujawnianie informacji subskrybentom ratingów ESG i ocenianym podmiotom

1. Dostawcy ratingów ESG ujawniają swoim subskrybentom i ocenianym podmiotom co najmniej te informacje, o których mowa w załączniku III pkt 2.
2. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania elementów, które należy ujawnić zgodnie z ust. 1.
3. ESMA przedkłada Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia XX XXXX XXXX.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ROZDZIAŁ 3

Niezależność i konflikty interesów

Artykuł 23

Niezależność i unikanie konfliktów interesów

1. Dostawcy ratingów ESG posiadają solidny ład korporacyjny, obejmujący jasną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi rolami i obowiązkami wszystkich osób zaangażowanych w sporządzanie ratingów ESG.

2. Dostawcy ratingów ESG podejmują wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia, aby żaden istniejący lub potencjalny konflikt interesów ani żadne stosunki gospodarcze ze strony samego dostawcy ratingów ESG lub jego akcjonariuszy, kadry kierowniczej, analityków ratingowych, pracowników ani jakiegokolwiek innej osoby fizycznej, z których usług korzysta lub których usługi kontroluje dostawca ratingów ESG, nie miały wpływu na żaden istniejący lub potencjalny konflikt interesów, ani ze strony jakiegokolwiek osoby bezpośrednio lub pośrednio powiązanej z nimi poprzez kontrolę.
3. W przypadku gdy istnieje ryzyko konfliktu interesów u dostawcy ratingów ESG ze względu na strukturę własności, pakiet kontrolny lub działalność tego dostawcy ratingów ESG, jakiegokolwiek podmiotu posiadającego lub kontrolującego dostawcę ratingów ESG, podmiotu, który jest własnością dostawcy ratingów ESG lub jest przez niego kontrolowany, lub jakiegokolwiek podmiotu powiązanego z dostawcą ratingów ESG, ESMA może zażądać od dostawcy ratingów ESG powzięcia środków w celu ograniczenia tego ryzyka. Środki takie mogą obejmować ustanowienie niezależnej jednostki nadzorczej reprezentującej w zrównoważony sposób zainteresowane strony, w tym użytkowników ratingów ESG i podmioty wnoszące wkład w takie ratingi.

W przypadku gdy nie można odpowiednio zarządzać konfliktem interesów, o którym mowa w akapicie pierwszym, ESMA może zobowiązać dostawcę ratingów ESG do zaprzestania działalności lub stosunków, które powodują konflikt interesów, lub może zażądać od dostawcy ratingów ESG zaprzestania sporządzania ratingów ESG.

4. Dostawcy ratingów ESG ujawniają ESMA wszystkie istniejące lub potencjalne konflikty interesów, w tym konflikty interesów wynikające z własności lub kontroli dostawców ratingów ESG.
5. Dostawcy ratingów ESG ustanawiają i stosują strategie, procedury i skuteczne ustalenia organizacyjne dotyczące identyfikowania konfliktów interesów, ich ujawniania, zapobiegania im, zarządzania nimi i ich łagodzenia. Dostawcy ratingów ESG regularnie przeprowadzają przegląd i aktualizację tych strategii, procedur i ustaleń. Te strategie, procedury i ustalenia w szczególności mają na celu zapobieganie konfliktom interesów wynikającym z własności lub kontroli dostawcy ratingów ESG lub z innych interesów w grupie dostawcy ratingów ESG lub konfliktom interesów spowodowanym przez inne osoby, które wywierają wpływ na dostawcę ratingów ESG lub sprawują nad nim kontrolę w odniesieniu do ustalania ratingu ESG, a także zarządzanie tymi konfliktami i ich łagodzenie.
6. Co najmniej raz w roku dostawcy ratingów ESG przeprowadzają przegląd swojej działalności, aby zidentyfikować potencjalne konflikty interesów.

Artykuł 24

Zarządzanie potencjalnymi konfliktami interesów pracowników

1. Dostawcy ratingów ESG zapewniają, aby ich pracownicy oraz wszelkie inne osoby fizyczne, z których usług korzystają lub których usługi kontrolują, i które bezpośrednio biorą udział w sporządzaniu ratingów ESG:
 - a) posiadali umiejętności niezbędne do wykonywania swoich zadań i obowiązków oraz podlegali skutecznemu zarządzaniu i nadzorowi;
 - b) nie podlegali nadmiernemu wpływowi ani konfliktom interesów;

- c) aby wynagrodzenie i ocena wyników tych osób nie powodowały konfliktu interesów ani w żaden inny sposób nie naruszały rzetelności procesu ustalania ratingu ESG;
 - d) nie mieli żadnych interesów ani powiązań biznesowych, które mogłyby narazić na szwank działalność dostawcy ratingów ESG;
 - e) nie mogli uczestniczyć w ustalaniu ratingów ESG poprzez udział w przetargach, ofertach i transakcjach w imieniu własnym lub uczestników rynku, z wyjątkiem przypadków, gdy taki sposób zbierania danych jest wyraźnie wymagany przez metodykę ustalania ratingów ESG i podlega konkretnym zasadom w niej określonym;
 - f) podlegali skutecznym procedurom kontroli wymiany informacji z innymi pracownikami uczestniczącymi w działaniach, które mogą stwarzać ryzyko powstania konfliktów interesów, oraz stronami trzecimi, w przypadku gdy wymieniane informacje mogą mieć wpływ na rating ESG.
2. Dostawcy ratingów ESG ustanawiają szczególne procedury kontroli wewnętrznej, aby zapewnić rzetelność i wiarygodność pracownika lub osoby ustalającej rating ESG, w tym co najmniej wewnętrzną procedurę zatwierdzania przez kierownictwo przed rozpowszechnieniem ratingu ESG.

Artykuł 25

Sprawiedliwe, rozsądne, przejrzyste i niedyskryminacyjne traktowanie użytkowników ratingów ESG

1. Dostawcy ratingów ESG podejmują odpowiednie działania w celu zapewnienia, aby opłaty pobierane od klientów były sprawiedliwe, rozsądne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i opierały się na kosztach.
2. Do celów ust. 1 ESMA może zobowiązać dostawców ratingów ESG do przedstawienia mu udokumentowanych dowodów, może wprowadzić środki nadzorcze zgodnie z art. 33 oraz może podjąć decyzję o nałożeniu grzywnien zgodnie z art. 34, jeżeli stwierdzi, że opłaty od dostawców ratingów ESG nie są sprawiedliwe, rozsądne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i nie opierają się na rzeczywistych kosztach.

ROZDZIAŁ 4

Nadzór sprawowany przez ESMA

Sekcja 1

Zasady ogólne

Artykuł 26

Nieingerowanie w zawartość ratingów ani w metodyki ich sporządzania

Podczas wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA, Komisja ani żadne organy publiczne państwa członkowskiego nie ingerują w zawartość ratingów ESG ani w metodyki ich sporządzania.

Artykuł 27

ESMA

1. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 ESMA wydaje i aktualizuje wytyczne dotyczące współpracy między ESMA a właściwymi organami do celów niniejszego rozporządzenia, w tym procedury i szczegółowe warunki dotyczące przekazywania zadań.
2. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 ESMA, we współpracy z EUNB i EIOPA, wydaje i aktualizuje wytyczne dotyczące stosowania systemu zatwierdzania, o którym mowa w art. 10 niniejszego rozporządzenia, do dnia XX XXXX XXXX.
3. ESMA publikuje roczne sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia, obejmujące środki nadzorcze wprowadzone przez ESMA i sankcje nałożone przez ESMA na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym grzywny i okresowe kary pieniężne. Sprawozdanie to zawiera w szczególności informacje na temat rozwoju rynku ratingów ESG oraz ocenę stosowania systemów państw trzecich, o których mowa w art. 9, 10 i 11.

ESMA przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie roczne, o którym mowa w akapicie pierwszym.

4. ESMA współpracuje z EUNB i EIOPA przy wykonywaniu swoich zadań oraz konsultuje się z EUNB i EIOPA przed wydaniem i aktualizacją wytycznych oraz przed przedłożeniem projektów regulacyjnych standardów technicznych.

Artykuł 28

Właściwe organy

1. Do dnia XX XXXX XXXX każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ do celów niniejszego rozporządzenia.
2. Właściwe organy dysponują odpowiednią liczbą pracowników posiadających fachową wiedzę i uprawnienia, umożliwiające stosowanie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 29

Wykonywanie uprawnień, o których mowa w art. 30–32

Uprawnienia powierzone na podstawie art. 30–32 ESMA lub jakimkolwiek urzędnikowi ESMA lub innej osobie upoważnionej przez ESMA nie mogą być wykorzystywane w celu żądania ujawnienia informacji lub dokumentów, które są objęte klauzulą poufności wymiany informacji między prawnikiem a klientem.

Artykuł 30

Wnioski o udzielenie informacji

1. ESMA może, w drodze zwykłego wniosku lub w drodze decyzji, zobowiązać dostawców ratingów ESG, osoby zaangażowane w działalność w zakresie ratingów ESG, oceniane podmioty, osoby trzecie, którym dostawcy ratingów ESG zlecieli niektóre funkcje lub czynności operacyjne na zasadzie outsourcingu, oraz osoby w inny sposób blisko i w sposób znaczący związane z dostawcami ratingów ESG lub działalnością w zakresie ratingów ESG, do udostępnienia wszelkich informacji niezbędnych do wykonywania jego obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.

2. Wysyłając zwykły wniosek o udzielenie informacji, o którym mowa w ust. 1, ESMA:
 - a) odwołuje się do niniejszego artykułu jako podstawy prawnej wniosku;
 - b) podaje cel wniosku;
 - c) określa rodzaj wymaganych informacji;
 - d) wskazuje termin przekazania informacji;
 - e) informuje osobę, do której zwraca się o informacje, że nie jest ona zobowiązana do ich przekazania, jednak wszelkie informacje przekazane w odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji nie mogą być niezgodne z prawdą ani mylące;
 - f) wskazuje grzywnę przewidzianą w art. 34, w przypadku gdy odpowiedzi na zadane pytania są niezgodne z prawdą lub mylące.
3. Wzywając do udzielenia informacji zgodnie z ust. 1 w drodze decyzji, ESMA:
 - a) odwołuje się do niniejszego artykułu jako podstawy prawnej wniosku;
 - b) podaje cel wezwania;
 - c) określa rodzaj wymaganych informacji;
 - d) wskazuje termin przekazania informacji;
 - e) wskazuje okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 35, w przypadku gdy przekazane wymagane informacje są niekompletne;
 - f) wskazuje grzywnę przewidzianą w art. 34, w przypadku gdy odpowiedzi na zadane pytania są niezgodne z prawdą lub mylące;
 - g) informuje o prawie do odwołania od decyzji do Komisji Odwoławczej i prawie do zaskarżenia tej decyzji do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zgodnie z art. 60 i 61 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
4. Do udzielenia wymaganych informacji zobowiązane są osoby, o których mowa w ust. 1, lub ich przedstawiciele, a w przypadku osób prawnych lub stowarzyszeń niemających osobowości prawnej – osoby powołane do ich reprezentacji zgodnie z ustawą lub ich statutem. Prawnicy należycie upoważnieni do działania mogą przedłożyć informacje w imieniu swoich klientów. Klienci ci pozostają w pełni odpowiedzialni, jeżeli informacje przekazane przez prawników są niepełne, niezgodne z prawdą lub mylące.
5. ESMA niezwłocznie wysyła kopię zwykłego wniosku lub swojej decyzji właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym osoby, o których mowa w ust. 1, objęte wnioskiem o udzielenie informacji lub wezwaniem do udzielenia informacji, mają swoje miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 31

Dochodzenia ogólne

1. W celu wypełniania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA może przeprowadzać niezbędne dochodzenia względem osób, o których mowa w art. 30 ust. 1. W tym celu urzędnicy ESMA i inne osoby upoważnione przez ESMA mają prawo do:

- a) wglądu we wszelkie dokumenty, dane, procedury i inne materiały istotne z punktu widzenia realizacji zadań ESMA, niezależnie od nośnika, na jakim są one przechowywane;
 - b) wykonania lub uzyskania uwierzytelnionych kopii lub wyciągów z takich dokumentów, danych, procedur i innych materiałów;
 - c) wzywania dowolnych osób, o których mowa w art. 30 ust. 1, lub ich przedstawicieli lub członków ich personelu w celu złożenia przez nich ustnych lub pisemnych wyjaśnień na temat sytuacji faktycznej lub dokumentów związanych z przedmiotem i celem kontroli oraz do zaprotokołowania odpowiedzi;
 - d) prowadzenia rozmów z wszelkimi innymi osobami fizycznymi lub prawnymi, które wyrażą na to zgodę, w celu pozyskania informacji dotyczących przedmiotu dochodzenia;
 - e) żądania rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych.
2. Urzędnicy ESMA i inne osoby upoważnione przez ESMA do prowadzenia dochodzeń, o których mowa w ust. 1, wykonują swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnego upoważnienia określającego przedmiot i cel tego dochodzenia. W upoważnieniu tym wskazuje się również okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 35 ust. 1, nakładane w przypadku, gdy wymagane dokumenty, dane, procedury lub inne materiały bądź odpowiedzi na pytania zadane osobom, o których mowa w art., nie zostaną przekazane bądź udzielone lub są niepełne, a także grzywny przewidziane w art. 34, w przypadku gdy odpowiedzi na pytania zadane osobom, o których mowa w art., są niezgodne z prawdą lub mylące.
 3. Osoby, o których mowa w art. 30 ust. 1, mają obowiązek poddać się dochodzeniom wszczętym na podstawie decyzji ESMA. W decyzji określa się przedmiot i cel dochodzenia, okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 3 i środki odwoławcze dostępne na mocy rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz informuje się o prawie do zaskarżenia decyzji do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
 4. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed rozpoczęciem dochodzenia ESMA informuje właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma być prowadzone dochodzenie, o samym dochodzeniu i o tożsamości upoważnionych osób. Na żądanie ESMA urzędnicy danego właściwego organu udzielają tym upoważnionym osobom pomocy w wykonywaniu ich zadań. Na życzenie urzędnicy danego właściwego organu mogą być obecni podczas dochodzeń.
 5. Jeżeli żądanie przedstawienia rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych, o którym mowa w ust. 1 lit. e), wymaga uzyskania zezwolenia od organu sądowego zgodnie z przepisami krajowymi, występuje się o takie zezwolenie. O wydanie takiego zezwolenia można również wystąpić zapobiegawczo.
 6. W przypadku gdy zostanie złożony wniosek o zezwolenie, o którym mowa w ust. 5, krajowy organ sądowy sprawdza, czy decyzja ESMA jest autentyczna i czy przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmierne, uwzględniając przedmiot dochodzeń. Sprawdzając, czy środki przymusu są proporcjonalne, krajowy organ sądowy może zwrócić się do ESMA o szczegółowe wyjaśnienia, w szczególności w odniesieniu do przesłanek, na podstawie których ESMA podejrzewa, że miało miejsce naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, a także do powagi domniemanego naruszenia oraz sposobu, w jaki osoba, wobec której stosowane są środki przymusu, uczestniczyła w danym zdarzeniu. Krajowy

organ sądowy nie może jednak dokonywać oceny konieczności przeprowadzania dochodzenia ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach sprawy ESMA. Zgodność z prawem decyzji ESMA podlega kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 32

Kontrole na miejscu

1. W celu wypełniania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA może przeprowadzać wszelkie niezbędne kontrole na miejscu w dowolnych obiektach, na dowolnym terenie lub składnikach majątku osób prawnych, o których mowa w art. 30 ust. 1. W przypadku gdy jest to wymagane do właściwego i skutecznego przeprowadzenia kontroli, ESMA może przeprowadzić kontrolę na miejscu bez uprzedzenia.
2. Urzędnicy ESMA i inne osoby upoważnione przez ESMA do przeprowadzenia kontroli na miejscu mogą wejść do dowolnych lokali i na dowolny teren, które stanowią miejsce prowadzenia działalności gospodarczej osób prawnych, których dotyczy decyzja o dochodzeniu przyjęta przez ESMA, i posiadają wszelkie uprawnienia określone w art. 31 ust. 1. Mają oni również prawo do pieczętowania wszelkich lokali stanowiących miejsce prowadzenia działalności gospodarczej oraz wszelkich składników majątku i ksiąg lub dokumentów na czas kontroli i w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli.
3. Urzędnicy ESMA i inne osoby upoważnione przez ESMA do przeprowadzenia kontroli na miejscu wykonują swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnego upoważnienia określającego przedmiot i cel kontroli oraz okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 31, które podlegają nałożeniu, w przypadku gdy zainteresowane osoby nie poddadzą się kontroli. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed kontrolą ESMA powiadamia o niej właściwy organ państwa członkowskiego, w którym kontrola ta ma zostać przeprowadzona.
4. Osoby, o których mowa w art. 30 ust. 1, poddają się kontrolom na miejscu zarządzonym na podstawie decyzji ESMA. W decyzji tej określa się przedmiot i cel kontroli, datę jej rozpoczęcia oraz okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 31, środki odwoławcze dostępne na mocy rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz prawo do zaskarżenia decyzji do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. ESMA podejmuje takie decyzje po skonsultowaniu się z właściwym organem państwa członkowskiego, w którym ma być przeprowadzana kontrola.
5. Na wniosek ESMA urzędnicy właściwego organu państwa członkowskiego, w którym ma być przeprowadzana kontrola, a także osoby upoważnione bądź wyznaczone przez ten organ aktywnie pomagają urzędnikom ESMA i innym osobom upoważnionym przez ESMA. W tym celu przysługują im uprawnienia określone w ust. 2. Podczas kontroli na miejscu mogą być również obecni, na ich wniosek, urzędnicy właściwego organu zainteresowanego państwa członkowskiego.
6. ESMA może również zażądać od właściwych organów przeprowadzenia w jego imieniu konkretnych czynności dochodzeniowych i kontroli na miejscu przewidzianych w niniejszym artykule i w art. 31 ust. 1. W tym celu właściwym organom przysługują te same uprawnienia co ESMA, określone w niniejszym artykule i w art. 31 ust. 1.

7. W przypadku gdy urzędnicy ESMA i inne osoby towarzyszące upoważnione przez ESMA stwierdzą, że osoba sprzeciwia się kontroli zarządzanej na podstawie niniejszego artykułu, właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego udziela im niezbędnej pomocy, zwracając się w razie potrzeby o pomoc policji lub równorzędnego organu egzekwowania prawa, aby umożliwić im przeprowadzenie kontroli na miejscu.
8. Jeżeli kontrola na miejscu przewidziana w ust. 1 lub pomoc przewidziana w ust. 7 wymagają zezwolenia wydanego przez organ sądowy zgodnie z prawem krajowym, występuje się o takie zezwolenie. O wydanie takiego zezwolenia można również wystąpić zapobiegawczo.
9. W przypadku gdy zostanie złożony wniosek o zezwolenie, o którym mowa w ust. 8, krajowy organ sądowy sprawdza, czy decyzja ESMA jest autentyczna i czy przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmierne, uwzględniając przedmiot dochodzeń. Sprawdzając, czy środki przymusu są proporcjonalne, krajowy organ sądowy może zwrócić się do ESMA o szczegółowe wyjaśnienia, w szczególności w odniesieniu do przesłanek, na podstawie których ESMA podejrzewa, że miało miejsce naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, a także do powagi domniemanego naruszenia oraz sposobu, w jaki osoba, wobec której stosowane są środki przymusu, uczestniczyła w danym zdarzeniu. Krajowy organ sądowy nie może jednak dokonywać oceny konieczności przeprowadzenia kontroli ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach sprawy ESMA. Zgodność z prawem decyzji ESMA podlega kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010.

Sekcja 2

Kary administracyjne i inne środki administracyjne

Artykuł 33

Środki nadzorcze stosowane przez ESMA

1. Jeżeli ESMA stwierdzi, że dostawca ratingów ESG nie wypełnił swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, wprowadza co najmniej jeden z następujących środków nadzorczych:
 - a) cofa zezwolenie dostawcy ratingów ESG;
 - b) tymczasowo zakazuje dostawcy ratingów ESG sporządzania ratingów ESG do czasu zaprzestania naruszenia;
 - c) zawiesza korzystanie z ratingów ESG dostarczonych przez dostawcę ratingów ESG do czasu zaprzestania naruszenia;
 - d) zobowiązuje dostawcę ratingów ESG do zaprzestania naruszenia;
 - e) nakłada grzywny zgodnie z art. 34;
 - f) wydaje publiczne ogłoszenia.
2. Środki nadzorcze, o których mowa w ust. 1, muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.
3. Stosując środki nadzorcze, o których mowa w ust. 1, ESMA bierze pod uwagę charakter i powagę naruszenia, uwzględniając następujące kryteria:

- a) czas trwania i częstotliwość naruszenia;
 - b) kwestię, czy naruszenie doprowadziło do przestępstwa finansowego bądź też ułatwiło przestępstwo finansowe lub w inny sposób jest z nim związane;
 - c) kwestię, czy naruszenie jest wynikiem działania umyślnego lub zaniedbania;
 - d) stopień odpowiedzialności osoby odpowiedzialnej za naruszenie;
 - e) kondycję finansową dostawcy ratingów ESG, na podstawie jego łącznych rocznych przychodów netto ze sprzedaży;
 - f) wpływ naruszenia na interesy inwestorów detalicznych;
 - g) skalę zysków osiągniętych i strat unikniętych przez dostawcę ratingów ESG lub strat poniesionych przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, o ile takie zyski i straty można ustalić;
 - h) zakres współpracy dostawcy ratingów ESG z ESMA, bez uszczerbku dla potrzeby zapewnienia wyrównania zysków osiągniętych lub strat unikniętych przez tego dostawcę ratingów ESG;
 - i) poprzednie naruszenia popełnione przez dostawcę ratingów ESG;
 - j) środki zastosowane popełnieniu naruszenia przez dostawcę ratingów ESG w celu zapobieżenia powtórnemu naruszeniu.
4. ESMA bez zbędnej zwłoki powiadamia osobę odpowiedzialną za naruszenie o wszelkich działaniach podjętych zgodnie z ust. 1. ESMA publikuje informacje o wszelkich takich działaniach na swojej stronie internetowej w terminie 10 dni roboczych od daty ich podjęcia.

Publikacja, o której mowa w akapicie pierwszym, obejmuje wszystkie następujące elementy:

- a) informację o prawie odwołania się od decyzji przysługującym dostawcy ratingów ESG;
- b) w stosownych przypadkach informację potwierdzającą złożenie odwołania oraz wyjaśnienie, że takie odwołanie nie ma skutku zawieszającego;
- c) informację o możliwości zawieszenia stosowania zaskarżonej decyzji przez ESMA zgodnie z art. 60 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 34

Grzywny

1. Jeżeli ESMA stwierdzi, że dostawca ratingów ESG lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciel prawny, umyślnie lub w wyniku zaniedbania naruszył niniejsze rozporządzenie, przyjmuje decyzję o nałożeniu grzywny. Maksymalna kwota grzywny wynosi 10 % łącznych rocznych przychodów netto ze sprzedaży uzyskanych przez dostawcę ratingów ESG, obliczonych na podstawie najnowszego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający dostawcy ratingów ESG.
2. W przypadku gdy dostawca ratingów ESG jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która jest zobowiązana do sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE, stosowne łączne przychody netto ze sprzedaży oznaczają łączne roczne przychody netto ze sprzedaży lub analogiczny rodzaj dochodu zgodnie z odnośnymi przepisami

prawa Unii w dziedzinie rachunkowości, ustalony na podstawie ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający jednostki dominującej najwyższego szczebla;

3. Ustalając wysokość grzywny na podstawie ust. 1, ESMA bierze pod uwagę kryteria określone w art. 33 ust. 3.
4. Niezależnie od przepisów ust. 3, w przypadku gdy dostawca ratingów ESG odniósł bezpośrednią lub pośrednią korzyść finansową z naruszenia, kwota grzywny musi być przynajmniej równa tej korzyści.
5. Jeżeli działanie lub zaniechanie ze strony dostawcy ratingów ESG stanowią więcej niż jedno naruszenie niniejszego rozporządzenia, nakładana jest tylko wyższa z tych grzywien, która jest wyliczana zgodnie z ust. 2 i dotyczy jednego z tych naruszeń.

Artykuł 35

Okresowe kary pieniężne

1. ESMA w drodze decyzji nakłada okresowe kary pieniężne w celu zmuszenia:
 - a) dostawcy ratingów ESG do zaprzestania naruszenia zgodnie z decyzją podjętą na podstawie art. 33;
 - b) osoby, o której mowa w art. 30 ust. 1:
 - 1) do dostarczenia kompletnych informacji, których zażądano w drodze decyzji podjętej na podstawie art. 30;
 - 2) do poddania się dochodzeniu, a w szczególności do przedłożenia kompletnych dokumentów, danych, procedur lub wszelkich innych żądanych materiałów, a także do uzupełnienia i skorygowania innych informacji udostępnionych w dochodzeniu wszczętym w drodze decyzji podjętej na podstawie art. 30;
 - 3) do poddania się kontroli na miejscu zarządzanej decyzją podjętą na podstawie art. 32.
2. Okresowa kara pieniężna musi być skuteczna i proporcjonalna. ESMA nakłada okresową karę pieniężną za każdy dzień do momentu, gdy dany dostawca ratingów ESG lub dana osoba zastosują się do odpowiedniej decyzji, o której mowa w ust. 1.
3. Niezależnie od ust. 2 kwota okresowych kar pieniężnych wynosi 3 % średniego dziennego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym lub, w przypadku osób fizycznych, 2 % średniego dziennego dochodu w poprzedzającym roku kalendarzowym. Okresową karę pieniężną nalicza się od dnia określonego w decyzji o nałożeniu okresowej kary pieniężnej.
4. Okresową karę pieniężną nakłada się na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy od powiadomienia o decyzji ESMA. Po upływie tego okresu ESMA dokonuje przeglądu tego środka.

Artykuł 36

Powiadamianie o grzywnach i okresowych karach pieniężnych oraz ich charakter, egzekucja i przypisywanie

1. ESMA podaje do wiadomości publicznej każdą grzywnę i każdą okresową karę pieniężną, które nałożył zgodnie z art. 34 i 35, chyba że takie publiczne ujawnienie zagrażałoby poważnie rynkom finansowym Unii lub wyrządzało nieproporcjonalną szkodę zainteresowanym stronom. Ujawniane informacje nie mogą obejmować danych osobowych w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁵⁴.
2. Grzywny i okresowe kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 34 i 35 mają charakter administracyjny.
3. Grzywny i okresowe kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 34 i 35 podlegają egzekucji.

Egzekucję grzywien i okresowych kar pieniężnych regulują przepisy proceduralne obowiązujące w państwie członkowskim lub państwie trzecim, na którego terytorium prowadzona jest egzekucja.

4. Kwoty grzywien i okresowych kar pieniężnych przypisuje się do budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

Sekcja 3

Procedury i przegląd

Artykuł 37

Przepisy proceduralne regulujące stosowanie środków nadzorczych i nakładanie grzywien

1. Jeżeli ESMA stwierdzi, że istnieją poważne przesłanki świadczące o możliwości naruszenia niniejszego rozporządzenia, wyznacza w swoich strukturach niezależnego urzędnika dochodzeniowego, który wyjaśnia daną sprawę. Wyznaczony urzędnik nie może – ani nie mógł w przeszłości – być bezpośrednio bądź pośrednio zaangażowany w nadzór nad ratingami ESG, których dotyczy naruszenie, i wykonuje swoje funkcje niezależnie od Rady Organów Nadzoru ESMA.
2. Urzędnik dochodzeniowy, o którym mowa w ust. 1, bada domniemane naruszenia, uwzględnia wszelkie uwagi przedstawione przez osoby, które są przedmiotem dochodzenia, i przedkłada Radzie Organów Nadzoru ESMA pełne akta sprawy zawierające dokonane przez niego ustalenia.
3. Urzędnikowi dochodzeniowemu przysługuje prawo do żądania udzielenia informacji zgodnie z art. 30 i do prowadzenia dochodzeń i kontroli na miejscu zgodnie z art. 31 i 32.

⁵⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

4. W trakcie wykonywania swoich zadań urzędnik dochodzeniowy ma dostęp do wszystkich dokumentów i informacji zebranych przez ESMA w ramach działań nadzorczych.
 5. W toku dochodzeń prowadzonych na podstawie niniejszego artykułu w pełni przestrzega się prawa do obrony przysługującego osobom, które są przedmiotem dochodzenia.
 6. Urzędnik dochodzeniowy, z chwilą przedłożenia Radzie Organów Nadzoru ESMA akt sprawy zawierających dokonane przez niego ustalenia, powiadamia o tym fakcie osoby, które są przedmiotem dochodzenia.
 7. Na podstawie akt sprawy zawierających ustalenia urzędnika dochodzeniowego oraz – na wniosek zainteresowanych osób po zapoznaniu się ze stanowiskiem tych osób zgodnie z art. 38 – Rada Organów Nadzoru ESMA ocenia, czy co najmniej jedna osoba będąca przedmiotem dochodzenia popełniła dane naruszenia i w przypadku stwierdzenia, że takie naruszenia popełniono, stosuje środek nadzorczy, o którym mowa w art. 33, i nakłada grzywnę zgodnie z art. 34.
 8. Urzędnik dochodzeniowy nie bierze udziału w obradach Rady Organów Nadzoru ESMA ani nie uczestniczy w żaden inny sposób w procesie podejmowania decyzji przez Radę Organów Nadzoru ESMA.
 9. Komisja uzupełnia niniejsze rozporządzenie, przyjmując dalsze przepisy proceduralne dotyczące wykonywania przez ESMA prawa do nakładania grzywnien lub okresowych kar pieniężnych, w tym przepisy dotyczące prawa do obrony, przepisy tymczasowe i przepisy dotyczące poboru grzywnien lub okresowych kar pieniężnych, oraz przyjmując szczegółowe przepisy dotyczące okresów przedawnienia odnoszących się do nakładania i egzekwowania kar.
- Przepisy, o których mowa w akapicie pierwszym, przyjmuje się w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 45.
10. ESMA przekazuje sprawy w celu wszczęcia postępowania karnego zainteresowanym organom krajowym, jeżeli, wykonując swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia, stwierdzi, że istnieją wiarygodne przesłanki wskazujące na możliwość zaistnienia okoliczności stanowiących przestępstwo. ESMA odstępuje od nałożenia grzywnien lub okresowych kar pieniężnych w przypadku, gdy – wskutek postępowania karnego prowadzonego na mocy prawa krajowego – wyrok uniewinniający lub skazujący wynikający z identycznych faktów lub z faktów, które są zasadniczo takie same, uprawomocnił się.

Artykuł 38

Zapoznanie się ze stanowiskiem osób, które są przedmiotem dochodzenia

1. Przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji na mocy art. 33, 34 i 35 ESMA zapewnia osobom objętym postępowaniem możliwość przedstawienia swojego stanowiska odnośnie do ustaleń ESMA. Podstawę decyzji ESMA stanowią wyłącznie ustalenia, co do których osoby objęte postępowaniem mogły przedstawić swoje stanowisko.

Przepisy akapitu pierwszego nie mają zastosowania, jeżeli konieczne jest podjęcie pilnych działań zgodnie z art. 33 w celu zapobieżenia istotnym i bezpośrednio grożącym szkodom dla systemu finansowego. W takim przypadku ESMA może przyjąć decyzję tymczasową i zapewnia osobom objętym postępowaniem możliwość przedstawienia swojego stanowiska jak najszybciej po podjęciu decyzji.

2. W toku dochodzeń w pełni przestrzega się prawa do obrony przysługującego osobom objętym postępowaniem. Osobom tym przysługuje prawo dostępu do gromadzonych przez ESMA akt sprawy, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do akt sprawy nie obejmuje dostępu do informacji poufnych oraz wewnętrznych dokumentów przygotowawczych ESMA.

Artykuł 39

Kontrola ze strony Trybunału Sprawiedliwości

Trybunał Sprawiedliwości ma nieograniczone prawo orzekania w sprawie decyzji ESMA nakładających grzywnę lub okresową karę pieniężną. Może on uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną grzywnę lub okresową karę pieniężną.

Sekcja 4

Oplaty i przekazanie zadań

Artykuł 40

Oplaty nadzorcze

1. ESMA pobiera opłaty od dostawców ratingów ESG zgodnie z aktem delegowanym przyjętym na podstawie ust. 2. Opłaty te w pełni pokrywają niezbędne wydatki ESMA związane z nadzorem nad dostawcami ratingów ESG oraz pozwalają odzyskać w pełni koszty, jakie mogą ponieść właściwe organy, wykonując prace na mocy niniejszego rozporządzenia, w szczególności w wyniku przekazania zadań zgodnie z art. 41.
2. Wysokość indywidualnej opłaty jest proporcjonalna do rocznych przychodów netto ze sprzedaży uzyskanych przez danego dostawcę ratingów ESG.

Do dnia XX XXXX XXXX r. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 45 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez określenie rodzaju opłat, czynności, za które są one pobierane, wysokości opłat, sposobu ich uiszczania oraz, w stosownych przypadkach, sposobu, w jaki ESMA ma zwracać właściwym organom wszelkie koszty, które mogły one ponieść w związku z wykonywaniem prac zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności w wyniku przekazania zadań, o którym mowa w art. 41.

ROZDZIAŁ 5

Współpraca między ESMA a właściwymi organami krajowymi

Artykuł 41

Przekazywanie zadań przez ESMA właściwym organom

1. Jeżeli jest to niezbędne do odpowiedniego wykonania zadania nadzorczego, ESMA może przekazać określone zadania nadzorcze właściwemu organowi państwa członkowskiego zgodnie z wytycznymi wydanymi przez ESMA na mocy art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Takie określone zadania nadzorcze mogą w szczególności obejmować prawo do występowania z wnioskami o udzielenie informacji zgodnie z art. 30 oraz do prowadzenia dochodzeń i kontroli na miejscu zgodnie z art. 31 i 32.

2. Przed przekazaniem danego zadania zgodnie z ust. 1 ESMA konsultuje się z odpowiednim właściwym organem w sprawie:
 - a) zakresu zadania, które ma zostać przekazane;
 - b) harmonogramu wykonania tego zadania;
 - c) przekazania niezbędnych informacji ESMA i przez ESMA.
3. ESMA zwraca właściwemu organowi koszty poniesione w wyniku wykonywania przekazanych mu zadań zgodnie z aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 45.
4. ESMA w odpowiednich odstępach czasu dokonuje przeglądu przekazania zadań dokonanego zgodnie z ust. 1. ESMA może w dowolnym momencie odwołać przekazanie zadań.
5. Przekazanie zadań nie wpływa na odpowiedzialność ESMA ani nie ogranicza możliwości prowadzenia i nadzorowania przez ESMA przekazanych czynności. ESMA nie może delegować obowiązków nadzorczych, w tym decyzji o udzieleniu zezwolenia, ocen końcowych i późniejszych decyzji dotyczących naruszeń.

Artykuł 42

Wymiana informacji

ESMA i właściwe organy udostępniają sobie nawzajem, bez zbędnej zwłoki, informacje wymagane na potrzeby wykonywania swoich obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 43

Powiadomienia oraz wnioski o zawieszenie kierowane przez właściwe organy

1. Właściwy organ państwa członkowskiego, który stwierdzi, że działania naruszające niniejsze rozporządzenie są lub były prowadzone na jego terytorium lub na terytorium innego państwa członkowskiego, informuje o tym ESMA. Właściwy organ, który uzna, że jest to właściwe do celów dochodzenia, może zasugerować ESMA, aby ten ocenił konieczność skorzystania z uprawnień przewidzianych w art. 30 w odniesieniu do dostawcy ratingów ESG biorącego udział w tych działaniach.
2. ESMA podejmuje odpowiednie działania. ESMA informuje właściwy organ powiadamiający o wynikach tych działań oraz, w miarę możliwości, o wszelkich istotnych zmianach sytuacji na poszczególnych etapach.
3. Właściwy organ powiadamiający państwa członkowskiego, uważający, że dostawca ratingów ESG, wymieniony w rejestrze, o którym mowa w art. 13, którego ratingi są wykorzystywane na terytorium tego państwa członkowskiego, naruszył niniejsze rozporządzenie w taki sposób, że wywiera to znaczący wpływ na ochronę inwestorów lub stabilność systemu finansowego w tym państwie członkowskim, może zwrócić się do ESMA o zawieszenie sporządzania ratingów ESG przez danego dostawcę ratingów ESG. Właściwy organ powiadamiający przedstawia ESMA wyczerpujące uzasadnienie swojego wniosku.
4. Jeżeli ESMA uzna, że wniosek, o którym mowa w ust. 3, nie jest uzasadniony, informuje o tym na piśmie właściwy organ powiadamiający, podając powody swojej

opinii. W przypadkach gdy ESMA uznaje wniosek za uzasadniony, stosuje odpowiednie środki w celu rozwiązania danego problemu.

Artykuł 44

Tajemnica zawodowa

1. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej ma zastosowanie do ESMA, właściwych organów oraz do wszystkich osób, które pracują lub pracowały dla ESMA, dla właściwych organów lub dla dowolnej innej osoby, której ESMA przekazał zadania, włącznie z audytorami i ekspertami wykonującymi prace na zlecenie ESMA.
2. Wszystkie informacje wymieniane na podstawie niniejszego rozporządzenia między ESMA, właściwymi organami, EUNB, EIOPA i ERRS uznaje się za poufne, chyba że:
 - a) w momencie ich przekazania ESMA lub właściwy organ lub inny zainteresowany organ bądź podmiot oświadczy, iż informacje te mogą być ujawnione;
 - b) ich ujawnienie jest niezbędne w celu prowadzenia postępowania sądowego;
 - c) ujawnione informacje wykorzystuje się w formie streszczenia lub w postaci zagregowanej, co uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych uczestników rynku finansowego.

TYTUŁ IV

AKTY DELEGOWANE I AKTY WYKONAWCZE

Artykuł 45

Wykonanie przekazanych uprawnień i ich odwołanie oraz sprzeciw wobec aktów delegowanych

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 5, 21, 22 i 40, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [*PO: Należy wstawić datę wejścia w życie*].
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 5, 21, 22 i 40, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 7, 33, 34 i 40 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o [dwa miesiące] z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.
7. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 6, ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, jest on publikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i wchodzi w życie z dniem w nim określonym. Akt delegowany może zostać opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz wejść w życie przed upływem tego terminu, jeżeli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję o zamiarze niewyrażania sprzeciwu.
8. Jeżeli Parlament Europejski lub Rada wyrażą sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie, o którym mowa w ust. 1, nie wchodzi on w życie. Zgodnie z art. 296 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej instytucja zgłaszająca sprzeciw podaje powody zastrzeżeń wobec danego aktu delegowanego.

Artykuł 46

Zmiany w załącznikach

Aby uwzględnić zmiany na rynkach finansowych, w tym zmiany sytuacji międzynarodowej, w szczególności w odniesieniu do zrównoważonego finansowania, Komisja może przyjąć, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 45, środki mające na celu zmianę załączników.

Artykuł 47

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Europejski Komitet Papierów Wartościowych ustanowiony na mocy decyzji Komisji 2001/528/WE⁵⁵. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁵⁶.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

TYTUŁ V

⁵⁵ Decyzja Komisji z dnia 6 czerwca 2001 r. ustanawiająca Europejski Komitet Papierów Wartościowych (Dz.U. L 191 z 13.7.2001, s. 45).

⁵⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 48

Przepisy przejściowe

1. Dostawcy ratingów ESG, którzy świadczyli swoje usługi w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w ciągu trzech miesięcy powiadamiają ESMA, czy chcą nadal oferować swoje usługi i ubiegać się o udzielenie zezwolenia zgodnie z art. 5. W takim przypadku w ciągu sześciu miesięcy od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia składają wniosek o udzielenie zezwolenia.
2. Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego dostawcy ratingów ESG zaklasyfikowani jako małe i średnie przedsiębiorstwa zgodnie z art. 3 dyrektywy 2013/34/UE składają wniosek o udzielenie zezwolenia w terminie 24 miesięcy od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.
3. Dostawcy ratingów ESG zaklasyfikowani jako małe i średnie przedsiębiorstwa zgodnie z art. 3 dyrektywy 2013/34/UE, wchodzący na rynek po dniu [*należy wstawić datę rozpoczęcia stosowania*] r., składają stosowne powiadomienie do ESMA przed rozpoczęciem oferowania swoich usług i w terminie 12 miesięcy od tego powiadomienia składają wniosek o udzielenie zezwolenia.

Artykuł 49

Przeгляд

1. Komisja ocenia stosowanie niniejszego rozporządzenia do dnia [*pięć lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia*].
2. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z głównych ustaleń oceny. Przeprowadzając ocenę, Komisja bierze pod uwagę zmiany na rynku i istotne dowody, którymi dysponuje.
3. Jeżeli Komisja uzna to za stosowne, do sprawozdania dołącza wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 50

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [*6 miesięcy po dacie wejścia niniejszego rozporządzenia w życie*] r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

1.4. Cel(e)

1.4.1. *Cel(e) ogólny(e)*

1.4.2. *Cel(e) szczegółowy(e)*

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

1.4.4. *Wskaźniki dotyczące realizacji celów*

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

1.5.4. *Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami*

1.5.5. *Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków*

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

1.7. Planowane metody wykonania budżetu

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. *Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli*

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ**
- 3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki**
 - 3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne*
 - 3.2.2. Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych*
 - 3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne*
 - 3.2.3.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie*
 - 3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody**

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia [Parlamentu Europejskiego i Rady] w sprawie przejrzystości i działalności dostawców ratingów z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego (ESG).

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Dziedzina polityki: Stabilność finansowa, usługi finansowe i unia rynków kapitałowych

1.3. Wniosek dotyczy

nowego działania

nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁵⁷

przedłużenia bieżącego działania

połączenia co najmniej jednego działania w inne lub nowe działanie.

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

Ogólnym celem niniejszej inicjatywy jest lepsze wykorzystanie potencjału europejskiego jednolitego rynku oraz przyczynienie się do przejścia na w pełni zrównoważony i sprzyjający włączeniu społecznemu system gospodarczy i finansowy zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem i celami ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju. Można to osiągnąć przez zwiększenie zdolności inwestorów do podejmowania świadomych decyzji dotyczących zrównoważonego charakteru inwestycji, a także przez pomoc przedsiębiorstwom w zrozumieniu swoich wyników w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Ratingi ESG i dane bazowe wykorzystuje się do podejmowania decyzji inwestycyjnych i alokacji kapitału, dlatego celem inicjatywy – poprzez uregulowanie działalności dostawców ratingów ESG – jest poprawa jakości i przejrzystości ratingów ESG, tak aby umożliwić inwestorom i ocenianym przedsiębiorstwom podejmowanie bardziej świadomych decyzji w odniesieniu do zarządzania ryzykami ESG oraz wpływu ich inwestycji lub działalności. Jednocześnie kluczowe znaczenie ma zwiększenie zaufania do działalności dostawców ratingów ESG przez zapewnienie prawidłowego funkcjonowania rynku oraz zapobieganie konfliktom interesów i zarządzanie takimi konfliktami przez dostawców ratingów ESG.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

Istnieją dwa cele szczegółowe, które odnoszą się do dwóch czynników powodujących problemy:

⁵⁷

O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

- większa jasność co do charakterystyki ratingów ESG (ich znaczenia i celów), metodyk oraz źródeł danych lub szacunków wykorzystywanych do uzyskania ratingów ESG;
- zapewnienie większej jasności co do działalności dostawców ratingów ESG oraz zapobieganie ryzyku konfliktu interesów na poziomie dostawców ratingów ESG i ograniczanie tego ryzyka.

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Niniejszy wniosek powinien zapewnić przejrzystość i jasność działalności dostawców ratingów ESG. Powinno to być korzystne dla użytkowników tych ratingów, jak również dla ocenianych przedsiębiorstw i innych zainteresowanych stron. Wniosek przyczyni się do osiągnięcia celów Europejskiego Zielonego Ładu i strategii zrównoważonego finansowania.

Wniosek będzie miał znaczące bezpośrednie i pośrednie skutki gospodarcze dla odnośnych stron. Po pierwsze dostawcy ratingów ESG będą podlegać wymogom dotyczącym ujawniania informacji i innym wymogom operacyjnym, co pociąga za sobą koszty. Ponadto użytkownicy ratingów ESG i oceniane podmioty skorzystają na większej przejrzystości co do charakterystyki ratingów ESG i działalności dostawców ratingów ESG. Wniosek będzie również miał wpływ na organy publiczne (ESMA), w szczególności w związku z wprowadzeniem nadzoru nad dostawcami ratingów ESG, chociażby w ramach istniejącej struktury.

1.4.4. *Wskaźniki dotyczące realizacji celów*

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Określono następujące wskaźniki dotyczące osiągnięcia celów:

Cel nr 1

- liczba udostępnionych ratingów ESG;
- liczba ratingów ESG o celach w zakresie ryzyka finansowego lub oddziaływania;
- informacje udostępniane publicznie, w internecie, przez dostawców ratingów ESG, w szczególności opracowanie ewentualnych broszur/dokumentów informacyjnych;
- stopień, w jakim ratingi ESG / oceny punktowe ESG mierzące te same koncepcje różnią się w zależności od agencji ratingowych, a w szczególności, czy różnice maleją z upływem czasu;
- czy wzrosła korelacja ratingów ESG o podobnych celach.

Cel nr 2

- wzrost wykorzystania ratingów ESG przez użytkowników i emitentów;
- kwota i udział w rynku inwestycji z zakresu ESG na podstawie ratingów ESG;
- liczba skandali związanych z ratingami ESG.

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Niniejszy wniosek stanowi integralną część odnowionej strategii zrównoważonego finansowania Komisji Europejskiej przyjętej w lipcu 2021 r. Ratingi z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego (ESG) pomagają w prawidłowym funkcjonowaniu unijnego rynku zrównoważonego finansowania, gdyż zapewniają

kluczowe źródła informacji na potrzeby strategii inwestycyjnych, zarządzania ryzykiem i obowiązków ujawniania informacji przez inwestorów i instytucje finansowe. Wykorzystują je również przedsiębiorstwa, które dążą do lepszego zrozumienia ryzyk i możliwości w zakresie zrównoważonego rozwoju, związanych z ich działalnością lub działalnością ich partnerów, a także chcą porównać się z innymi przedsiębiorstwami.

Niniejszy wniosek ma na celu lepsze wykorzystanie potencjału europejskiego jednolitego rynku i unii rynków kapitałowych oraz przyczynienie się do przejścia na w pełni zrównoważony i sprzyjający włączeniu społecznemu system gospodarczy i finansowy zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem i celami ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Obecny rynek ratingów ESG ma niedociągnięcia i nie funkcjonuje prawidłowo: potrzeby użytkowników i ocenianych podmiotów w zakresie ratingów ESG nie są zaspokajane, a zaufanie do ratingów jest podważane. Problem ten ma szereg różnych wymiarów, głównie (i) brak przejrzystości w odniesieniu do charakterystyki ratingów ESG, metodyk ich sporządzania i źródeł danych oraz (ii) brak jasności co do funkcjonowania dostawców ratingów ESG. W związku z tym ratingi ESG nie służą swojemu celowi i nie umożliwiają w wystarczającym stopniu użytkownikom, inwestorom i ocenianym podmiotom podejmowania świadomych decyzji w odniesieniu do ryzyka, skutków i możliwości związanych z ESG.

- 1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Obecnie nie istnieją unijne ramy regulacyjne dotyczące dostawców ratingów ESG. Państwa członkowskie nie regulują działalności dostawców ratingów ESG ani warunków, na jakich dostarczają oni swoje produkty lub świadczą usługi.

Cel niniejszej inicjatywy, jakim jest zwiększenie jasności co do charakterystyki ratingów ESG, ale również działalności dostawców ratingów ESG, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie działające niezależnie. Działanie na szczeblu UE jest niezbędne do właściwego funkcjonowania unijnych rynków kapitałowych i przyczynienia się do przejścia na w pełni zrównoważony i sprzyjający włączeniu społecznemu system gospodarczy i finansowy zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem i celami ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju.

W jurysdykcjach na całym świecie zrównoważone inwestycje i ratingi ESG przyciągają coraz większą uwagę, dlatego istotne jest, aby UE współpracowała ze swoimi partnerami na podstawie spójnego i kompleksowego europejskiego podejścia.

Chociaż państwa członkowskie mogłyby podjąć indywidualne działania na rzecz zwiększenia wiarygodności i porównywalności ratingów ESG, środki takie prawdopodobnie znacznie różniłyby się w poszczególnych państwach członkowskich, co mogłoby prowadzić do powstania rozbieżnych poziomów przejrzystości, barier dla uczestników rynku i wyzwań dla podmiotów prowadzących działalność transgraniczną (jak ma to szczególnie miejsce w przypadku tego rynku, z użytkownikami w wielu państwach członkowskich), a także do ograniczenia porównywalności ratingów. Spowodowałoby to problemy i dezorientację zarówno wśród ocenianych przedsiębiorstw, jak i użytkowników ratingów, a ostatecznie mogłoby doprowadzić do nierównej ochrony inwestorów w różnych państwach członkowskich.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Na podstawie doświadczeń w zakresie nadzoru nad agencjami ratingowymi oraz tego, że obecnie ratingi ESG nie mają takiego znaczenia systemowego jak ratingi kredytowe, będą one wymagały niższego poziomu intensywności nadzoru niż poziom, który ESMA obecnie stosuje w odniesieniu do agencji ratingowych. W związku z tym, w porównaniu z kosztami nadzoru nad agencjami ratingowymi, liczbę EPC zmniejszono o ponad 50 %, przy założeniu, że dostawcy ratingów ESG wymagają niższego poziomu intensywności nadzoru niż poziom, który ESMA obecnie stosuje w odniesieniu do agencji ratingowych.

Rola ratingów ESG w ekosystemie finansowym i ich wykorzystanie do celów regulacyjnych prawdopodobnie wzrośnie jednak w najbliższej przyszłości, a tym samym najprawdopodobniej wzrośnie także intensywność zadań nadzorczych.

Jak wynika z porównania z agencjami ratingowymi, obecnie w UE jest 29 agencji ratingowych zarejestrowanych lub certyfikowanych przez ESMA, natomiast dostawców ratingów ESG działających w UE jest 59.

Z dotychczasowych doświadczeń związanych z rejestracją agencji ratingowych wynika, że rejestracja jednego podmiotu, niezależnie od jego wielkości, zajęłaby obecnie 0,5 EPC przez sześć miesięcy. Doświadczenie pokazuje również, że jest mało prawdopodobne, aby rejestracja podmiotu została zakończona szybciej niż w ciągu sześciu miesięcy.

Wnioski wyciągnięte z regulacji nowych rynków / nowych dostawców (takich jak agencje ratingowe lub administratorzy wskaźników referencyjnych) wskazują, że główny wysiłek w pierwszym roku (pierwszych latach) polega na rejestrowaniu istniejących podmiotów / udzielaniu im zezwoleń, jednak od drugiego roku, oprócz rejestracji / udzielania zezwoleń, potrzebny jest personel do nadzorowania podmiotów posiadających zezwolenie / zarejestrowanych w poprzednich latach.

Dla porównania ESMA ma 37 pracowników zatrudnionych na czas określony i 14 pracowników kontraktowych (łącznie 51) zapisanych w budżecie w ramach podziałalności agencji ratingowych na 2023 r. Obejmuje to personel podstawowy i scentralizowane służby. W 2011 r. ESMA powierzono zadanie bezpośredniego nadzoru nad agencjami ratingowymi. Z doświadczeń zdobytych w ciągu ostatnich 12 lat wynika, że bezpośredni nadzór nad podmiotami wymaga oddelegowanego personelu zatrudnionego na stałe, a w przypadku nadzoru nad agencjami ratingowymi liczba pracowników zatrudnionych na czas określony jest znacznie wyższa niż liczba pracowników kontraktowych.

1.5.4. *Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami*

Komisja jest zaangażowana w realizację zielonej transformacji gospodarki UE, jak określono w komunikacie w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu z grudnia 2019 r. oraz w strategii dotyczącej finansowania transformacji w stronę gospodarki zrównoważonej.

Wniosek w sprawie ratingów ESG przyczyni się do realizacji tego programu przez zwiększenie przejrzystości działań ważnego typu uczestników rynku finansowego, co pomoże również ukierunkować inwestycje prywatne w zrównoważone projekty i rodzaje działalności.

Niniejszy wniosek ustawodawczy jest zgodny z wieloletnimi ramami finansowymi.

1.5.5. *Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków*

ESMA miałyby za zadanie udzielać zezwoleń i na bieżąco nadzorować sektor, co wymagałoby dodatkowych zasobów. Całkowity roczny wzrost kosztów szacuje się na około 3,7–3,8 mln EUR. Koszty te nie zostaną pokryte z budżetu UE, ponieważ wniosek będzie zawierał przepis, zgodnie z którym ESMA będzie mógł pobierać opłaty za udzielenie zezwolenia i opłaty nadzorcze od dostawców ratingów ESG⁵⁸, tak aby pokryć wszystkie koszty nadzoru. Podobnie jest w innych obszarach, w których ESMA jest odpowiedzialny za nadzór nad niektórymi podmiotami (np. agencjami ratingowymi).

⁵⁸ Względna wysokość opłat w zależności od wielkości dostawców ratingów ESG. Przerzucanie kosztów nadzoru na nadzorowane podmioty jest typową praktyką w sektorze finansowym.

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

Ograniczony czas trwania

- Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2022 r. do 2024 r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania⁵⁹

Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję przez

- agencje wykonawcze

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- organom, o których mowa w art. 70 i 71;
- organom prawa publicznego;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

Uwagi

Nie dotyczy

⁵⁹ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Zgodnie z już istniejącymi ustaleniami Europejskie Urzędy Nadzoru regularnie opracowują sprawozdania ze swojej działalności (w tym sprawozdania wewnętrzne dla kadry kierowniczej wyższego szczebla, sprawozdania dla Rad oraz opracowanie sprawozdania rocznego) i podlegają audytom ze strony Trybunału Obrachunkowego i Służby Audytu Wewnętrznego Komisji, którego przedmiotem jest wykorzystanie przez Europejskie Urzędy Nadzoru zasobów własnych i wyniki. Monitorowanie i sprawozdawczość działań uwzględnionych we wniosku podlegać będzie obecnie obowiązującym wymogom, a także wszelkim nowym wymogom wynikającym z niniejszego wniosku.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. *Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli*

Działania związane z zarządzaniem będą podejmowane w sposób pośredni za pośrednictwem Europejskich Urzędów Nadzoru. Mechanizm finansowania byłby wdrażany za pomocą opłat za udzielenie zezwolenia i opłat nadzorczych pobieranych przez ESMA od dostawców ratingów ESG.

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

W odniesieniu do prawomocnego, gospodarnego, efektywnego i skutecznego wykorzystania środków udostępnionych w związku z niniejszym wnioskiem oczekuje się, że wniosek nie pociąga za sobą nowych rodzajów znacznego ryzyka, które nie byłyby już uwzględnione przez istniejące ramy kontroli wewnętrznej. Nowe wyzwanie może jednak wiązać się z zapewnieniem terminowego pobierania opłat od dostawców ratingów ESG.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Systemy zarządzania i kontroli przewidziane w rozporządzeniach w sprawie Europejskich Urzędów Nadzoru są już wdrożone. Europejskie Urzędy Nadzoru współpracują ściśle ze Służbą Audytu Wewnętrznego Komisji w celu zapewnienia spełnienia odpowiednich norm we wszystkich obszarach zasad ramowych kontroli wewnętrznej. Rozwiązania te będą również stosowane w odniesieniu do roli Europejskich Urzędów Nadzoru przewidzianej w niniejszym wniosku. Ponadto w każdym roku obrotowym Parlament Europejski na podstawie zalecenia Rady udziela każdemu Europejskiemu Urzędowi Nadzoru absolutorium budżetowego w związku z wykonaniem przez nie budżetu.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Do celu zwalczania oszustw, korupcji oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności do Europejskich Urzędów Nadzoru zastosowanie mają, bez żadnych ograniczeń, przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF). Europejskie Urzędy Nadzoru dysponują specjalną strategią w zakresie zwalczania nadużyć finansowych i wynikającym z niej planem działania. Zintensyfikowane działania prowadzone przez Europejskie Urzędy Nadzoru w zakresie zwalczania nadużyć finansowych będą zgodne z zasadami i wytycznymi przewidzianymi w rozporządzeniu finansowym (środki zwalczania nadużyć finansowych jako część należytego zarządzania finansami), polityką OLAF w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym i postanowieniami zawartymi w strategii Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych (COM(2011) 376), jak również określonymi we wspólnym podejściu dotyczącym zdecentralizowanych agencji UE (lipiec 2012 r.) i powiązanim z nim planem działania. Ponadto rozporządzenia w sprawie ustanowienia Europejskich Urzędów Nadzoru, a także regulacje finansowe Europejskich Urzędów Nadzoru zawierają przepisy dotyczące wykonania i kontroli budżetów Europejskich Urzędów Nadzoru oraz mające zastosowanie przepisy finansowe, w tym te ukierunkowane na zapobieganie nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn. ⁶⁰	państw EFTA ⁶¹	krajów kandydujących ⁶²	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	Nie dotyczy	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

- Proponowane nowe linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnic	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład
-------------------	-----------------	----------------	-------

⁶⁰ Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane

⁶¹ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

⁶² Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

h ram finansowych	Numer	Zróżnicowane /niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	Nie dotyczy					

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	[Dział]
---	-------	---------------

[Organ]: <.....>			2023	2024	2025	2026	2027	OGÓLEM
Tytuł 1:	Środki zobowiązania	na (1)						
	Środki płatności	na (2)						
Tytuł 2:	Środki zobowiązania	na (1a)						
	Środki płatności	na (2a)						
Tytuł 3:	Zobowiązania	(3a)						
	Środki płatności	na (3b)						
OGÓLEM środki dla [organu] <.....>	Środki zobowiązania	na =1+1a +3a						
	Środki płatności	na =2+2a +3b						

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	----------	----------------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
--	------	------	------	------	------	---------------

Dyrekcja Generalna: <.....>						
• Zasoby ludzkie						
• Pozostałe wydatki administracyjne						
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna <....>	Środki					

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)						
--	--	--	--	--	--	--	--

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
--	------	------	------	------	------	---------------

OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania					
	Środki na płatności					

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne ESMA

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			2023		2024		2025		2026		2027		OGÓLEM	
	PRODUKT													
	Rodzaj ⁶³	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1: Wprowadzenie podmiotów do systemu sprawozdawczości nadzorczej														
- Produkt	Podmioty wprowadzone do systemu						40	0,035	10	0,005	9	0,005	59	0,045
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa							40	0,035	10	0,005	9	0,005	59	0,045
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2														
- Produkt														
- Produkt														

⁶³ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które mają zostać zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa													
KOSZT OGÓLEM					40	0,035	10	0,005	9	0,005	59	0,045	

3.2.3. Szacunkowy wpływ na zasoby ludzkie ESMA

3.2.3.1. Podsumowanie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓLEM
--	------	------	------	------	------	---------------

Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupa zaszergowania AD)			0,587	1,198	1,222	3,006
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupa zaszergowania AST)			0,098	0,200	0,203	0,501
Personel kontraktowy			0,918	1,873	1,720	4,512
Oddelegowani eksperci krajowi						

OGÓLEM⁶⁴			1,603	3,271	3,145	8,020
----------------------------	--	--	--------------	--------------	--------------	--------------

Zapotrzebowanie na pracowników (EPC):

	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓLEM
--	------	------	------	------	------	---------------

Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupa zaszergowania AD)			6	6	6	18
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupa zaszergowania AST)			1	1	1	3

⁶⁴ Wszystkie składki kapitałowe (w tym składki emerytalne płacone przez pracodawcę)

Personel kontraktowy			12	12	10	34
Oddelegowani eksperci krajowi						

OGÓLEM			19	19	17	
---------------	--	--	-----------	-----------	-----------	--

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie macierzystej DG

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy (lub z dokładnością najwyżej do jednego miejsca po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
20 01 02 01 i 20 01 02 02 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)							
20 01 02 03 (w delegaturach)							
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)⁶⁵							
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)							
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)							
Linia budżetowa/linie budżetowe (określić) ⁶⁶	- w centrali ⁶⁷						
	- w delegaturach						

⁶⁵ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy oddelegowany ekspert.

⁶⁶ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

01 01 01 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (CA, SNE, INT – bezpośrednie badania naukowe)							
Inne linie budżetowe (określić)							
OGÓLEM							

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	
Personel zewnętrzny	

Opis metody obliczenia kosztów ekwiwalentów pełnego czasu pracy powinien zostać zamieszczony w załączniku V pkt 3.

⁶⁷ Głównie w odniesieniu do funduszy polityki spójności UE, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury (EFMRA).

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

Nie dotyczy

- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych⁶⁸.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

Nie dotyczy

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2023	2024	2025	2026	2027	Ogółem
Oszacowanie kosztów objętych opłatami nadzorczymi			1,911	3,833	3,685	9,430
Ogółem środki współfinansowane (w tym składki emerytalne płacone przez pracodawcę)			1,911	3,833	3,685	9,430

⁶⁸ Zob. art. 12 i 13 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody inne
 - Proszę wskazać, czy dochody są przypisane do pozycji wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁶⁹					Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3				
Artykuł ...									

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel” należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

⁶⁹ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

Załącznik do oceny skutków finansowych regulacji

Założenia ogólne:

- Prawodawstwo wchodzi w życie w drugiej połowie 2024 r.
- Bezpośredni nadzór i pobieranie opłat rozpoczną się sześć miesięcy później, w 2025 r.
- Koszt dotatkowych wydatków na personel (tytuł I) obliczono na podstawie średnich kosztów personelu mających zastosowanie od stycznia 2023 r. w wysokości 171 000 EUR na pracownika zatrudnionego na czas określony i 91 000 EUR na pracownika kontraktowego (tj. standardowych kosztów z wyłączeniem standardowych kosztów „dotatkowych” w wysokości 29 000 EUR w odniesieniu do kosztów budynku i IT związanych z dodatkowymi EPC).

Obecnie obowiązujący współczynnik korygujący dla Paryża (118,7) zastosowano do tych kosztów standardowych, które następnie indeksowano na poziomie 2 % po 2023 r. (co jest standardową praktyką przy programowaniu budżetu Unii, biorąc pod uwagę, że w niektórych latach inflacja może być niższa, a w innych może być wyższa).

- Koszt dodatkowej infrastruktury i wydatków operacyjnych (tytuł II) obliczono na podstawie standardowego przydziału kosztów „dotatkowych” w wysokości 29 000 EUR na budynki i koszty IT związane z dodatkowymi EPC, indeksowanych na poziomie 2 % na lata po 2023 r. Ponadto uwzględniono standardowy koszt w wysokości 2 500 EUR na EPC (również zindeksowany na poziomie 2 % w latach po 2023 r.) w odniesieniu do innych kosztów administracyjnych nieobjętych przydziałem na koszty „dotatkowe”.

Prognozowany wpływ na budżet Unii oszacowano na podstawie następujących elementów:

Tytuł I – Wydatki na personel

- Obliczenia opierają się na następujących danych: w UE działa 59 podmiotów, z których 30 ma siedzibę w UE, a 29 ma siedzibę poza UE. Podmioty spoza UE będą mogły świadczyć usługi w UE na trzy sposoby, tj. na zasadzie: a) równoważności b) zatwierdzenia c) uznania. Intensywność zadań nadzorczych będzie różna w zależności od lokalizacji dostawców (z UE i spoza UE).

Podmioty z siedzibą w UE: W przypadku 30 dostawców ESG mających siedzibę w UE (3 dużych + 6 średnich + 9 małych + 12 mikro): i) w roku (n) 6 miesięcy potrwa udzielenie zezwolenia 30 podmiotom z siedzibą w UE + 6 miesięcy nadzoru nad tymi podmiotami, które uzyskały już zezwolenie (pracownicy zatrudnieni na czas określony). (ii) w roku (n)+1 nadzór nad 30 podmiotami; (iii) w roku (n)+2 nadzór nad 30 podmiotami.

- Założenia dotyczące unijnych dostawców: na podstawie informacji przekazanych przez ESMA Komisja szacuje, że nadzór nad dużym dostawcą ratingów ESG zajmie 1,7 EPC, a nadzór nad małym dostawcą ratingów ESG – 0,2 EPC. Opiera się to na założeniu, że ratingi ESG nie mają takiego znaczenia systemowego jak ratingi kredytowe i w związku z tym będą wymagały niższego poziomu intensywności nadzoru niż poziom, jaki ESMA obecnie stosuje w odniesieniu do agencji ratingowych, w związku z czym Komisja zastosowała 50-procentową redukcję liczby EPC w odniesieniu do agencji ratingowych.
- Założenia dotyczące dostawców ratingów ESG spoza UE:

W przypadku dostawców spoza UE rozważaliśmy 0,1 EPC (połowę czasu przydzielonego unijnemu dostawcy będącemu mikroprzedsiębiorstwem) oraz opłatę zryczałtowaną w wysokości 3 000 EUR na każdego dostawcę ESG spoza UE (połowę kwoty opłaty pobieranej od certyfikowanych agencji ratingowych, tj. 6 000 EUR), biorąc pod uwagę 29 dostawców ESG spoza UE.

- Należy zauważyć, że równowaga personelu w przypadku uprawnień w zakresie ratingów ESG (więcej pracowników kontraktowych w porównaniu z pracownikami zatrudnionymi na czas określony) różni się od podejścia do agencji ratingowych. W obu przypadkach ESMA posiada uprawnienia w zakresie bezpośredniego nadzoru, jednak w przypadku agencji ratingowych ma znacznie więcej pracowników zatrudnionych na czas określony niż pracowników kontraktowych (37 pracowników zatrudnionych na czas określony i 14 pracowników kontraktowych), aby zapewnić stałe zatrudnienie wykwalifikowanego i doświadczonego personelu.
- Uważamy za prawdopodobne, że w pierwszym roku (rok 2025) w odniesieniu do udzielania zezwoleń nastąpi szczytowa liczba jednorazowych prac. W związku z tym ważne będzie, aby ESMA od samego początku otrzymał powyżej 19 EPC w celu zarządzania tym szczytowym poziomem. W 2027 r. prawdopodobnie zmniejszy się początkowe duże obciążenie pracą związane z rejestracją i udzielaniem zezwoleń, a liczba tymczasowych pracowników kontraktowych może zostać zmniejszona, tak aby całkowita liczba EPC mogła zostać obniżona do 17. W 2027 r. ESMA będzie jednak odpowiedzialny za nadzór nad wszystkimi podmiotami, które zarejestrowano i którym udzielono zezwoleń w latach 2025 i 2026, w związku z czym proponowana redukcja nie może być zbyt znacząca.
- W porównaniu z liczbą EPC na potrzeby bezpośredniego nadzoru nad agencjami ratingowymi liczbę EPC w przypadku bezpośredniego nadzoru nad dostawcami ratingów ESG zmniejszono o ponad 50 % (łącznie 51 EPC dla agencji ratingowych w porównaniu z 19 EPC w 2025/2026 r. i 17 EPC w 2027 r. dla dostawców ratingów ESG). Uważa się, że jest to minimalna liczba pracowników, która może zagwarantować właściwy bezpośredni nadzór nad rynkiem 59 podmiotów.

Tytuł III – wydatki operacyjne

- Uzasadnienie kwoty 35 000 EUR na wprowadzenie podmiotów do systemu sprawozdawczości nadzorczej. Koszt ten jest niezbędny do stworzenia modułu zwanego BWISE w systemie, który ESMA wykorzystuje do celów sprawozdawczości nadzorczej. Zważywszy na nowe uprawnienia w zakresie bezpośredniego nadzoru należy rozszerzyć system sprawozdawczości nadzorczej. Oprócz kosztów początkowych regularnie pobierana będzie roczna opłata za utrzymanie w wysokości 5 000 EUR.
- System sprawozdawczości umożliwi ESMA przetwarzanie dokumentacji nadzorczej otrzymanej od podmiotów oraz pomaga ograniczyć ręczną pracę polegającą na ręcznym otwieraniu i zapisywaniu załączników do wiadomości wysłanych pocztą elektroniczną. W związku z tym przyczynia się to do zmniejszenia kosztów EPC.

Szacunkowe wydatki, które mają zostać pokryte z opłat za wszystkie bezpośrednie zadania nadzorcze podejmowane przez ESMA

EUR

ESMA			2023	2024	2025	2026	2027	OGÓLEM
Tytuł 1: Wydatki na personel	Środki na zobowiązania	(1)			1 603 618	3 271 382	3 145 675	8 020 675
	Środki na płatności	(2)			1 603 618	3 271 382	3 145 675	8 020 675
Tytuł 2: Wydatki na infrastrukturę i wydatki administracyjne	Środki na zobowiązania	(1a)			273 105	557 134	534 849	1 365 088
	Środki na płatności	(2a)			273 105	557 134	534 849	1 365 088
Tytuł 3: Wydatki operacyjne	Środki na zobowiązania	(3a)			35 000	5 000	5 000	45 000
	Środki na płatności	(3b)			35 000	5 000	5 000	45 000
OGÓLEM środki	Środki na zobowiązania	=1+1a +3a			1 911 724	3 833 516	3 685 523	9 430 763
	Środki na płatności	=2+2a+3b			1 911 724	3 833 516	3 685 523	9 430 763